

4/2011

ČTVRTLETNÍK OBCE LUŽICE
Vesnice Jihomoravského kraje roku 2009

Vítězové soutěže Rozkvetlé Lužice 2011

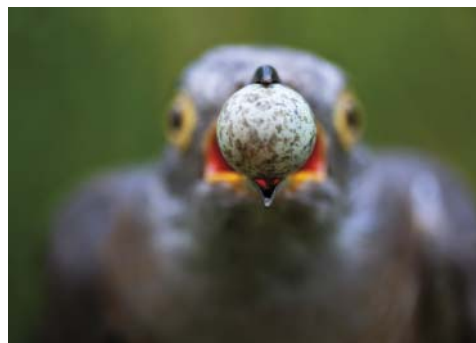
obytné domy

firmy

Foto: archiv Klubu česko-francouzského partnerství

Oldřich Mikulica - Kukačka – vítězná fotografie

Foto na 1. straně: Moje nejmilejší pohádková postava – MŠ

Vlastislav Kubiš – Nová odrůda ovoce

Z OBSAHU

Slovo starosty	2
Aktuálně z radnice	3
Proč se platí poplatky za odpad?	
Injekční stříkačky	
Krátké zprávy	
Osobnost	6
Osobnosti lužického hokeje	
My všichni školou povinní	7
Střípky z Prima školy	
Kdybych mohla vrátit čas...	
Kultura	10
Dětská cimbálka v Klokánku	
Kdy a kam v Lužicích na plesy?	
Spolky	13
Návštěva velvyslance	
Těžký život trosečníka	
S lužickou chasou za zábavou	
S Mikulášem do Francie	
Rozkvetlé Lužice 2011	
Quo vadis (lužický) folklore?	
Rozhovor	22
Mezinárodní úspěch	
Z historie	23
Přehled výročí v roce 2012	
Stalo se před 150 lety	
Příroda	25
Nová odrůda ovoce?	
Výborný ročník 2011	
Cestování	27
Pokoření Jizerských hor	
Sport	29
Výsledkové tabulky kopané	
Úspěchy oddílu All Stars Fitness	
Společenská kronika	31
Napsali nám	33
Adventní přemítání	
Co se skrývá za dveřmi?	
Hody, milé hody a Zdeněk...	
Vánoce v kosmu	
Reklama	37

2012

Vážení čtenáři,
přejeme Vám krásné Vánoce
v kruhu vašich blízkých
a do nového roku štěstí,
spokojenost a zdraví.

pracovníci
obecního úřadu

PF

Vesnice Jiho-moravského kraje roku 2009

ŠTASTNÝ A VESELÝ NOVÝ ROK • HAPPY NEW YEAR • C HOBBIM TOJOM • BONNE ANNÉE • GLÜCKLICHES NEUJAHR

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

výstavba cyklostezky mezi Lužicemi a Hodonínem se stává skutečností.

Prvním krokem k realizaci tohoto záměru v roce 2005 byla změna katastrální hranice mezi Lužicemi a Hodonínem. Původní hranice sahající až k autobusové zastávce „Bojanovická“ byla posunuta po řeku Kyjovku, která dnes tvoří přirozenou hranici mezi k. ú. Hodonín a k. ú. Lužice u Hodonína. Po vyřešení majetkoprávních vztahů byla tato změna ukončena v roce 2009. Za účelem společné realizace tohoto projektu byla 1. září 2009 uzavřena Smlouva o partnerství mezi obcí Lužice a Mikroregionem Hodonínsko, který je investorem této akce. Následně byla vypracována projektová dokumentace pro část na lužickém katastru, včetně přemostění Kyjovky. Celkové náklady na tuto dokumentaci činily 413 000 Kč a byly dotovány Jihomoravským krajem částkou 350 000 Kč.

Obdobným způsobem byl investiční záměr připravován i ze strany Mikroregionu Hodonínsko. Stavební povolení na tuto akci pod názvem „Cyklostezka Hodonín – Lužice“ bylo vydáno 17. května 2010. Žádost o dotaci z Fondu dopravní infrastruktury na realizaci této akce byla úspěšná až na třetí pokus v roce 2011. Celkové rozpočtové náklady činí 18 167 000 Kč, z toho bude poskytnuta dotace ve výši 65 % užitelných nákladů. Poměrná část nákladů na katastru naší obce představuje 3 598 000 Kč a finanční spoluúčast naší obce činí 35 %. Výše uvedené částky doznají změn na základě stanovení užitelných nákladů a výše ceny za dílo, která vzejde z výběrového řízení na dodavatele stavby. Po definitivním stanovení celkové spoluúčasti bude podána žádost na Jihomoravský kraj o poskytnutí účelové dotace na výstavbu a údržbu cyklistických tras k pokrytí výše zmíněných nákladů finanční spoluúčasti.

V současné době se připravuje výběrové řízení na dodavatele stavby. Přípravují se podklady pro podepsání smlouvy o poskytnutí dotace mezi Fondem dopravní infrastruktury a Mikroregionem Hodonínsko. Dále probíhají jednání mezi Městem Hodonínem a Obcí Lužice k organizačnímu a finančnímu zajištění akce.

Stežka povede v ulici Březová souběžně se stávající vozovkou. Na úrovni čerpací stanice Ploštiny nahradí stávající polní cestu a povede na hráz řeky Kyjovky, přes kterou bude vybudována samostatná lávka. Za Kyjovkou bude pokračovat odděleně od silnice Lužice – Hodonín až po křižovatku s ulicí Velkomoravská v Hodoníně. Zbývající úsek po křižovatce od nádraží Bři. Čapků bude realizován po dořešení vlastnictví pozemků samostatnou akcí.

Vzhledem k tomu, že akce musí být ukončena do 31. prosince 2012, budeme bezpečně jezdit na kole do Hodonína a zpět již v příštím roce.

A ještě jedna dobrá zpráva. Rada Jihomoravského kraje schválila na svém prosincovém zasedání rekonstrukci vozovky ulice Velkomoravská v Lužicích v roce 2012. Realizaci této investice bude dokončena rekonstrukce vozovky v celé délce ulice Velkomoravské od nádraží ČD po autobusovou zastávku „Bojanovická“.

Závěrem chci poděkovat všem, kteří se podílejí na samosprávě naší obce, občanům i organizátorům společenského, kulturního a sportovního života, za spolupráci v roce 2011. Vážím si jejich aktivit, kterými výrazně přispívají k rozvoji obce, sounáležitosti a životního stylu jejich obyvatel.

Dospělým, mládeži i dětem přeji klidné prožití vánočních svátků, příjemná překvapení pod stromčkem, veselé silvestrovské oslavy a v roce 2012 minimum problémů a pevné zdraví.

*Ing. Jaroslav Kreml
starosta*

Aktuálně z radnice

Proč se platí poplatky za odpad?

Platíme je všichni, co si však pod nimi máme představit, ví jen málokdo. Zdají se nám vysoké a rozhodně nejsou populární. Jsou často diskutovaným tématem a předmětem sporů mezi občany a vedením obce. Přesto, že občané produkují odpad, je podle zákona č. 185/2001 Sb., zákon o odpadech, původcem odpadu obec. Obec se stává původcem komunálních odpadů v okamžiku, kdy fyzická osoba odpady odloží na místě k tomu určeném (tedy i do svozové nádoby), ale občané mají povinnost platit poplatek **za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů**, pokud tak stanoví vyhláška obce.

Nakládání s odpady v obci se tedy řídí platnou vyhláškou. Vyhláškou obec stanovuje, kdo se do systému sběru odpadů obce může zapojit. Rozlišuje se mezi podnikatelskými subjekty a občany. Zatímco podnikatelé si mohou partnera pro odvoz odpadu zvolit – nejčastěji uzavřením smlouvy, občan a nakládání s jeho odpadem je dle zákona dáno do povinnosti původci odpadu, kterým je v tomto případě obec. A tady narážíme právě na nepopulární poplatky za odpad.

Nejprve bychom si měli objasnit, co vlastně znamená pojem komunální odpad. Komunálním odpadem se rozumí veškerý odpad vznikající na území obce činností fyzických osob, s výjimkou odpadů vznikajících u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání. Komunálním odpadem je tedy nejen směsný komunální odpad z odpadových nádob, ale také odpady separované, nebezpečné, stavební, objemné, kovy, dřevo, bioodpad a další druhy odpadů, které vyprodukuje občané. Systém nakládání s těmito odpady se v obci řídí platnou vyhláškou o odpadech. Ta také stanovuje pravidla pro nakládání s odpady podnikatelských subjektů působících v rámci obce.

Dále je nutné zdůraznit, že platby občanů nepokrývají v plném rozsahu výdaje na nakládání s výše

uvedenými odpady. Chybějící prostředky jsou hrazeny z obecního rozpočtu. Nejedná se tedy pouze o odvoz domovního odpadu, ale také o systém separace odpadů, provoz sběrného místa, nebo pokrytí nákladů na mobilní sběry nebezpečných odpadů v případě, že obec sběrným dvorem nedisponuje. Dnes již obvyklým jevem je také trvalé umístění velkoobjemového kontejneru na odpad v obci (např. u hřbitova), jeho vývozy jsou také financovány ze zmiňovaných poplatků.

Poplatek v sobě zahrnuje samotný svoz odpadů svozovými vozy, přepravu velkoobjemovými kontejnery, likvidaci (uložení) odpadu na skládce, další materiálové využití stavebních odpadů, provozování sběrného místa odpadů, náklady na pořízení plastových pytlů na separované odpady nebo může obsahovat také poplatky za pronájem a pořízení odpadových nádob, pokud jsou v obci nějaké pronajaté odpadové nádoby umístěny.

Povinnost platit poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů se podle zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, vztahuje na každou fyzickou osobu, která má v obci trvalý pobyt, a na každou fyzickou osobu, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci. Zákon stanoví i bližší pravidla, kdy za domácnost může být poplatek odváděn společným zástupcem, za rodinný nebo bytový dům vlastníkem nebo správcem - tyto osoby jsou však povinny obci oznámit jména a data narození osob, za které poplatek odvádějí. Jedná-li se o povinnost platit poplatek za rekreační stavbu a je-li tato stavba ve vlastnictví několika osob, jsou tyto osoby povinny platit poplatek společně a nerozdílně, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu.

Nezaplatí-li povinná osoba poplatek včas nebo ve správné výši, vyměří obec poplatek platebním

výměrem a může zvýšit nezaplacené poplatky. Nesplní-li povinná osoba svou poplatkovou povinnost určenou obecně závaznou vyhláškou obce, lze dlužné částky vyměřit do tří let od konce kalendářního roku, ve kterém poplatková povinnost vznikla. Obec, která poplatky spravuje, nemůže ke zmírnění nebo odstranění tvrdosti v jednotlivých případech poplatky snížit nebo prominout. O řízení ve věcech poplatků platí zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád.

*Tajemník OÚ
Mgr. Ing. František Červínek*

Z JEDNÁNÍ RADY OBCE LUŽICE

- RO schválila žádost rodičů žáků ZŠ o ranní provoz družiny (od 7hod.do 7.45 hod.)
- RO schválila žádost Základní školy a Mateřské školy Jaroslava Dobrovolského, Lužice o povolení výjimky z počtu dětí v mateřské škole na celkový počet 75 dětí.
- RO projednala žádost podnikatelských subjektů o snížení ceny svozu a zneškodnění směsného komunálního odpadu pro právnické – fyzické osoby podnikající a rozhodla o vypracování nového ceníku svozu a zneškodnění směsného komunálního odpadu pro právnické – fyzické osoby podnikající, který bude ke schválení předložen na zasedání RO.
- RO projednala žádost a schválila finanční příspěvek na rok 2012 pro občanské sdružení, které vydává časopis Malovaný kraj, ve výši 3 000 Kč.
- RO projednala a schválila Volební řád pro volby do školské rady Základní školy a Mateřské školy Jaroslava Dobrovolského, Lužice, okres Hodonín, příspěvkové organizace.
- RO schválila záměr odprodeje pozemku parc. č. 4011/33, obec Dolní Bojanovice, k. ú. Dolní Bojanovice, o výměře 10 913 m², Moravskému rybářskému svazu, o.s., místní organizaci Hodonín, Velkomoravská 40, 695 01 Hodonín, IČ 00547069.

- RO schvaluje zaregistrování ochranné známky na Úřadu průmyslového vlastnictví pro Včelařské arboretum.

JAK TEN ČAS LETÍ...

Sbor pro občanské záležitosti informuje.

Už tu máme konec roku, který nás vede k zamyšlení, co jsme udělali dobře a co v příštím roce zlepšíme.

Také my, členky sboru pro občanské záležitosti, se snažíme a hledáme cestu ke starším a starým lidem, které, pokud si to přejí, navštěvujeme při jejich životním jubileu 80, 85, 90 a více let. Přinášíme s sebou pamětní knihu, do které se podepíše jubilant s ostatními přítomnými, dostane dárek a kytičku. V letošním roce jsme navštívili deset 80 letých občanů, čtyři 85leté a čtyři 90leté. Blahopřáli jsme ke dvěma zlatým, dvěma diamantovým, a dokonce k jedné platinové svatbě.

Besedy s jubilanty bývají velmi příjemné. Vzpomínají na různé historky – smutné i veselé. Vzpomenu za všechny jednu pěknou návštěvu u jubilanta, který letos slavil 85. narozeniny. Vyprávěl nám různé zážitky z mládí, kdy navštěvoval zábavy, hody v okolí a každá akce skončila u někoho ve sklepě, kde se zpívalo až do rána. Má stále vztah k lidovým písním, naší dědině, a proto neopomněl oprášit svoje housle, na

Zápis do pamětní knihy při příležitosti platinové svatby

které hodně hrával i vyučoval. Housle naladil a hrál, všichni jsme zpívali a vzpomínali. Byla to pěkná beseda. Odcházeli jsme s dobrým pocitem a uspokojením.

Na taková setkání jubilanti dlouho vzpomínají a my též. K některým z nich se po několika letech na pozvání rodiny znovu vrátíme. Některé, bohužel, doprovodíme naposledy a rozloučíme se na místním hřbitově. Ale takový je život

Závěrem bych chtěla požádat jubilanty nebo jejich rodinné příslušníky, aby, pokud mají zájem o návštěvu členek SPOZ při významném životním jubileu (narozeniny, svatby), sdělili včas tuto skutečnost na obecním úřadě nebo některé z členek SPOZ. Respektujeme ochranu osobních údajů, soukromí občanů i jejich svobodné rozhodnutí, zda mají o návštěvu zájem, a proto přicházíme jen na pozvání.

Přejeme všem spokojené Vánoce, hodně štěstí a zdraví v roce 2012.

Za členky SPOZ L. Pindová

Obtěžuje Vás zapáchající dým z komínů?

1. Fotografií zdokumentujte kouřící komín.
2. Zajistěte si 2–3 svědky, kteří dosvědčí zápach.
3. Podejte podnět k přestupkovému řízení na OÚ.

Za přestupek hrozí v přestupkovém řízení pachatelé pokuta až 10 000 Kč.

INJEKČNÍ STŘÍKAČKY

V poslední době se stále častěji na obecní úřad obrací občané s upozorněním, že na veřejném prostranství, v parku, nebo dokonce na dětském hřišti našli odhozenou stříkačku s jehlou, ptají se:

PRO DOSPĚLÉ:

Co mám dělat, když najdu na hřišti, v parku a jinde, kde si právě hrají děti, použité injekční stříkačky a jehly?

Nález použitých injekčních stříkaček a jehel není nic příjemného. Můžeme se však dostat i do situace, kdy je nezbytné, abychom nalezenou injekční stříkačku s jehlou zlikvidovali sami (např. na hřišti jsou děti).

V tomto případě postupujeme velmi opatrně, neboť jistě u sebe nemáme pro sběr předepsané ochranné pomůcky. Injekční stříkačku seberte papírovým kapesníčkem či listem rostliny a vložte jehlou dolů nejlépe do plechovky, láhve apod., poté plechovku sešlápněte a vyhodte do koše.

Můžete též stříkačku vložit do PET lahve, láhev pevně zašroubujte a vyhodte.

Injekční stříkačka se sbírá zásadně za pist, tj. za stříkačku, nikoliv za jehlu.

Nikdy jehlu od stříkačky neoddělujte.

RADY PRO DĚTI:

NÁLEZ INJEKČNÍ STŘÍKAČKY

Objevíte-li někde pohozenou použitou injekční jehlu nebo stříkačku, zásadně se jí nedotýkejte a nález okamžitě oznamte na **Městskou policii na linku tísňového volání 156** nebo **Policii ČR na linku tísňového volání 158** nebo na obecním úřadě v Lužicích 518 357 225. Ty zajistí jejich bezpečnou likvidaci prostřednictvím vyškolených osob. Popř. vše oznamte dospělé osobě, která zajistí odstranění stříkačky.

* s použitými injekčními jehlami a stříkačkami se manipuluje pouze pomocí vhodného nástroje, např. pinzety nebo kleští, a poté se ukládají do pevného obalu s uzávěrem.

* použité injekční jehly a stříkačky se likvidují jako nebezpečný infekční odpad a neměly by se dostat na volně přístupná prostranství.

KRÁTKÉ ZPRÁVY

Možnosti a ceny inzerce:

- Lužický zpravodaj:
celá strana - 1.000,- Kč
1/2 strany - 500,- Kč
1/3 strany - 350,- Kč
- Infokanal:
1. týden - 1 den/1 stránka = 10 Kč
2. týden a další týden
- 1 den/1 stránka = 20 Kč
- Místní rozhlas:
50 Kč/ 1 hlášení
- Vývoz odpadu v 1. čtvrtletí 2012:
4. 1., 18. 1. (+ pytle), 1. 2., 15. 2. (+ pytle), 29. 2., 14. 3. (+ pytle), 28. 3.
- Z důvodu zkvalitnění služeb dojde od 1. ledna 2012 ke změně telefonních čísel pro poruchy či požadavky zákazníků společnosti NOEL, s.r.o. Hodonín.
K dispozici budou čísla: 607 866 813 a 518 359 635 od 7.00 do 21.00 hodin 7 dní v týdnu včetně svátků. Více na www.luziceuhodonina.cz nebo na www.noel.cz

OSOBNOST

OSOBNOSTI LUŽICKÉHO HOKEJE

Pro nejmladší generaci hokejových fanoušků, kteří jsou obdivovateli hodonínských Drtičů nebo brněnské Komety, je dnes asi těžko pochopitelná představa, že by se v Lužicích mohl hrát závodně výborný hokej. A přesto tomu tak v historii naší obce bylo. Hokejový oddíl byl v Lužicích založen 2. prosince 1948. Hrál se na Bařině, rybníku, který se nacházel v místech, kde je dnes park U Vrchnice. K největším osobnostem tohoto sportu v Lužicích patřili:

Alfréd Cupal

Pro všechny přátele a známé Fréda. Sportovec, organizátor, trenér, rozhodčí a hlavně kamarád. Hokejista, otužilec, běžkař. Hráč s optimistickým přístupem a citem pro fair-play. Působil také ve volejbale, košíkové a plavání. V naší obci patřil mezi obětavé, nezištné budovatele sportovních areálů Cihelna, a Vrchnice a mezi vychovatele mládeže. Přípravoval také lužickou hokejovou mládež a vychoval hráče, kteří se později prosadili v oddílech celé republiky. Jako hokejový rozhodčí byl známý svojí nestranností a přísností. Zemřel na srdeční slabost ve věku 61 let na běžkařských závodech Javomická stopa ve Filipově údolí 26. prosince 1990.

Svatopluk Číhal

Hokejista, který začínal v Lužicích, jeden z nejlepších střelců. Hrál za Slovan Hodonín, Duklu Hodonín, 1970–1980 hráč Komety Brno (ZKL-Zetor) v nejvyšší hokejové lize, později také kapitán, v roce 1974 člen B týmu ČSSR. Profesionální trenér, odborný asistent brněnské fakulty tělovýchovy a sportu. Trenérsky působil též v Itálii a švýcarské extralize. V letech 2003–2005 trénoval prvoligovou Kometu Brno. Od roku 2006 do roku 2011 trénoval s malými přestávkami hodonínské hokejisty.

Eduard Novák

Všestranný lužický sportovec, hokejista, gymnasta, volebalista, košíkář, cvičitel Sokola a Baníku. Zemřel v roce 2004 ve věku 74 let.

Milan Kríva

Hokejový brankář, později hrál za Duklu Hodonín a Vsetín.

Jaroslav Michalovič

Hokejista, později hrál za Duklu Hodonín a II. hokejovou ligu ve Frýdku-Místku.

Důvody ukončení hokeje v Lužicích v roce 1966 byly podobné jako v mnoha jiných

obcích. Rostoucí finanční náklady, nepříznivé počasí pro přírodní ledové plochy a také vznik zimního stadionu s umělým ledem v Hodoníně, kam odcházeli do hokejových oddílů nejlepší hráči. Pamětníci však dodnes na tuto slavnou éru lužického hokeje vzpomínají.

Prameny: Osudy hokeje na Hodonínsku, hokejová kronika Alfréda Cupala, Lužice 1250-2000, Kapitoly z dějin obce.

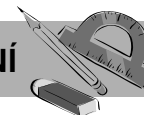
Miluška Kopřivová

POZOR!

Prosím o vrácení hokejového a plaveckého alba Alfréda Cupala, které naše rodina zapůjčila některému ze sportovců.

Děkuji
Jarmila Pražáková

MY VŠICHNI ŠKOLOU POVINNÍ

Z naší školky

Den otevřených dveří MŠ

Foto: Kateřina Knápková

Dovolte mi podělit se s Vámi o to, co nového se událo v naší školičce. Jistě jste si všimli, že budovu MŠ zdobí krásná fasáda, mnohem lépe těsní nová okna, proti dešti chrání opravená střecha a, co není k povšimnutí na první pohled, ale děti to jistě pocítí, krásně hřeje nový kotel. Při příležitosti ukončení rekonstrukce MŠ jsme uspořádali akci Den otevřených

dveří, při které měla veřejnost možnost prohlédnout si celou školku, zhlédnout vystoupení dětí s jejich folklorním pásmem pod vedením ved. p. uč. Rezkové a p. uč. Hanzlíčkové. Pro děti byly připraveny soutěže, při kterých pomáhali žáci ZŠ, a skákací hrad, zapůjčený od obce Josefov.

Během října jsme začali jezdit s dětmi, které měly zájem,

Halloweenský večer

Foto: Kateřina Knápková

Strašidýlka ve školce

Foto: Kateřina Knápková

do solné jeskyně, abychom zlepšili jejich imunitu. Jako každý rok i letos navštívujeme pravidelně divadelní představení v Hodoníně.

Také k nám do školky zveme různé divadelní spolky a kouzelníky pro zpestření pobytu dětí v MŠ.

Vzhledem k velkému úspěchu loňského Halloweenu jsme i letos připravili dětem strašidelný večer.

A krásné bylo sledovat nejen těšící se děti, ale celý kolektiv zaměstnanců MŠ, kteří se doslova předháněli, kdo bude lepší strašidlo. Počasí nám přálo, a tak jsme si mohli podvečer plný halloweenských úkolů všichni krásně užít.

A už jsme se mohli soustředit na předvánoční atmosféru, procvičování básniček a písniček pro Mikuláše, zdobení celé školky, aby na všechny dýchlo kouzlo Vánoc už při vstupu do šatny.

Děti vystoupily s pásmem básní a písniček na rozsvícení vánočního stromku u obecního úřadu.

Chystáme se na nejkrásnější svátky v roce. Učíme se koledy, abychom si je mohli společně zazpívat u stromečku nejen ve školce, ale i děti doma s rodiči.

Jsem velmi ráda, že pracuji právě v MŠ, protože mohu rok co rok sledovat to neskutečné těšení, rozzářená očka dětí u stromečku a celé to mohu s nimi prožívat.

Přeji všem za celý kolektiv MŠ krásné a pohodové prožití vánočních svátků.

K. Knápková

Strípky z Prima školy

Štafetový běh Boba Zháňa la se uskutečnil ve středu 12. října v Hruškách. Soutěžilo devět škol regionu Podluží. Tato akce se zúčastnili i významní sportovci Bob Zháňal a Barbora Špotáková. Naše škola se umístila **na třetím místě**.

Naši sportovci s Barborou Špotákovou

foto: J. Ličeníková a archiv školy

Reprezentovali tito žáci:

2. tř. Srnec Dominik, Chládek Zdeněk, Slatinský Jakub, Pekařová Veronika, Adeyinka Tereza,

3. tř. Příkazský Pavel, Černý Jiří, Úlehlová Andrea, Kapusta Pavel, Svoboda Richard,

4. tř. Bohunská Kristýna, Turek Tomáš, Knápková Kateřina, Dvořák Matěj, Holešínský Lukáš,

5. tř. Kudrna František, Černá Adéla, Černá Eva, Todt Ondřej, Petrás Lukáš.

Podzimní **Sběr papíru** měl své vítěze. V jednotlivcích nejvíce nasbírala Kristýna Martinková z 5. B (1171 kg) a nejúspěšnější třídou se stala 5. B. Celkem jsme nasbírali 7391 kg papíru. Výtěžek bude částečně použit na adopci na dálku.

Naši prvňáčci už se seznámili s prvními písmenky, a tak mohli slavnostně poprvé **otevřít Slabikář**. Stalo se tak ve středu

Podzimní sběr papíru

16. listopadu, kdy si prvňáčci na tento významný moment v jejich životě pozvali rodiče a prarodiče, paní místostarostku a vedení školy. Poté, kdy všem přítomným ukázali, co už se naučili, pan ředitel je pasoval na opravdové čtenáře a paní učitelka jim předala slabikář.

Na kole dětem je sportovní projekt na podporu onkologicky nemocných dětí. Této problematice se věnuje pan Josef Zimovčák - známý velodipista, který absolvoval na replice vysokého kola z 19. stol. např. Tour de France nebo Giro d'Italia. V místní sokolovně jsme uspořádali s panem Zimovčákem besedu. Naši žáci se seznámili s jeho sportovními výkony, mohli si vyzkoušet jízdu na vysokém kole. Určitě zaujal všechny přítomné svým výchovným výkladem a diskusí. Nezapomněl zdůraznit důležitost sportu a pohybu v životě každého z nás a upozornit na nejcennější hodnoty našeho života - zdraví, rodina

a spolehliví přátelé. Děkujeme panu Kotáskovi, správci sokolovny, za spolupráci a asistenci během této besedy.

Školní senát pracuje na naší škole již několik let. Působí na ostatní žáky a motivuje jejich aktivity, pomáhá při organizaci akcí, prezentuje názory, problémy a přání žáků, zastupuje ostatní žáky při jednání s vedením školy. Pracuje pod vedením pověřeného učitele. V letošním roce je to paní učitelka Marcela Komendová.

Ve školním roce 2011/2012 byli do školního senátu zvoleni: 2. tř. Jaromír Herůdek, Tereza Adeyinka, 3. tř. Hana Hudcová, Richard Svoboda, 4. tř. Natálie Dvořáková, Lukáš Holešínský, 5. A Natálie Lamošová, Anna Gožďálová, 5. B Helena Rozsypalová, 6. tř. Jan Karas, Diana Lacková, 7. tř. Natálie Štorková, Veronika Doricová, 8. tř. Monika Nováková, Petr Kučera, 9. tř. Iva Lacková. Melanie Šohajová.

Celoroční soutěž tříd se nám rozběhla. Každý měsíc probíhá soutěž, kterou si připravily jednotlivé třídy. V říjnu jsme zdobili a tvořili v duchu podzimu. Netradiční **podzimní výzdobu** zorganizovali devátáci. Fotografie si můžete prohlédnout na webových stránkách školy.

Včas přijít do školy bohužel nezvládají všichni žáci. Naučit je to a zkontrolovat, jestli to všichni zvládnou, se pokusili třetíci. Pod vedením paní učitelky a za pomoci starších spolužáků v listopadu namátkově stáli

u vchodu a sledovali **včasné příchody žáků do školy**. Vždy se našel někdo, kdo to nezvládl. Dochvilnost je výsadou nejen králů, dochvilnost je vlastností slušných lidí . . . a základem úspěšné práce ve vyučování.

Školská rada je orgán školy umožňující zákonným zástupcům nezletilých žáků, pedagogickým pracovníkům školy, zřizovateli a dalším osobám podílet se na správě školy. Školské radě skončilo volební období. Všem členům, kteří pracovali pod vedením Mgr. Danuše Vojkovské, děkujeme za jejich práci.

V listopadu se konaly nové volby do školské rady. Za pedagogy byly zvoleny Mgr. Danuše Vojkovská a Mgr. Tatiana Hromková, rodiče zvolili pana Petra Slatinského a paní Hanu Fojtů. Za zřizovatele jmenovala rada obce Mgr. Janu Ambrožovou a paní Miladu Kadalovou.

Zumba ovládla i náš školní dvůr (za pěkného počasí) a chodbu či čítárnu. Pod vedením cvičitelek - děvčat z deváté, osmé i sedmé třídy - si mohou všichni zájemci o velké přestávce zatancovat. Jen tak, pro radost. Přijít tak na jiné myšlenky a ukázat svému tělu, že nemusí ve škole jen sedět v lavicích.

To určitě není vše z našeho pestrého života ve škole. Více informací naleznete na webových stránkách školy www.zsluzice.cz.

Mgr. Jana Ličeníková

Kdybych mohla vrátit čas...

Často si říkám, jaké by to bylo, kdyby život byl jako videokazeta. Kdybychom mohli vrátit pásku zpátky a mít šanci udělat všechno znova, nebo určitý moment přehrát stále a stále dokola. Kdybychom mohli stisknout STOP v nejtěžších chvílích a promyslet si, co dál. Kdybychom mohli nepodařené záběry přehrát jinými. Nebo jednoduše vypnout přehrávač a vyměnit kazetu.

Zní to opravdu lákavě. Byla bych vděčná, kdybych si konečně dokázala zorganizovat svůj čas a naplno si užít každý moment.

Ale pořád je tu jedno velké KDYBY.

Kdyby náš život byl bezchybný a my v minulosti nedělali chyby, neměl by ani smysl. Čas by se neměl vracet. To, co se stalo v minulosti se stát mělo. Měli bychom být vděční za všechny chyby, které jsme udělali, protože ty nás ženou dopředu. Je to o tom žít přítomnosti a zabývat se tím, co se děje TEĎ a ne tím, co bylo kdysi...

Eliška Makuderová, 9. tř.

KULTURA

Cimbálka v Praze

foto: Zdeněk Kopřiva

Dětská cimbálová muzika z Lužic v pražském Klokánku

Na podzim jsme dostali možnost hrát ve sklepě v Hruškách. Ani jsme nevěděli, kdo nás to vlastně pozval. Byli jsme velmi překvapeni, když jsme zjistili, že hrajeme na mezinárodním setkání Fondu ohrožených dětí (Klokánek). Moc jsme se jim asi líbili, protože nás pozvali do svého centra v Praze. Začali jsme se připravovat, jako vždy velmi poctivě. Nacvičili jsme si pro děti program a ve čtvrtek 1. prosince jsme vyrazili směr Praha. Nejdříve jsme museli naložit všechny nástroje, kroje, oblečení, no a hlavně sebe.

I když jsme přijeli do Klokánku pozdě večer, měli jsme nachystanou večeři, a protože nás čekal perný den, šli jsme hned po večeři spát. V pátek po snídani jsme vyrazili přes celou Prahu do jedné základní školy, na výchovný koncert. Děti se například dozvěděly, že to, co jsme měli na sobě, nejsou „červený džíny“, ale červenice, že jsme cimbálová muzika a ne kapela bez dirigenta atd. Hráli jsme dvě vystoupení pro 1.–3. třídu a 4.–6. třídu. Po vystoupení jsme se vrátili do Klokánku, kde na nás čekal oběd a chvilka zaslouženého odpočinku.

Večer se konalo vystoupení s dětmi a pro děti z Klokánku. Byla tam i patronka Klokánku, paní JUDr. Vodičková, která to vlastně všechno zařídila.

Další den, což byla sobota, byla pro nás připravena celodenní prohlídka Prahy.

Vánočně naladěná hradní stráž

Nejdříve jsme vyjeli lanovkou na Petřín, následovala prohlídka Svatovítské katedrály, včetně krypty, prohlídka starého královského paláce a Zlaté uličky. Z Hradčan jsme sešli na Karlův most a do jeho muzea. Vše jsme zakončili večerní projížďkou po Vltavě.

Byl to krásný den nabitý zážitky, na které asi nikdy nezapomeneme.

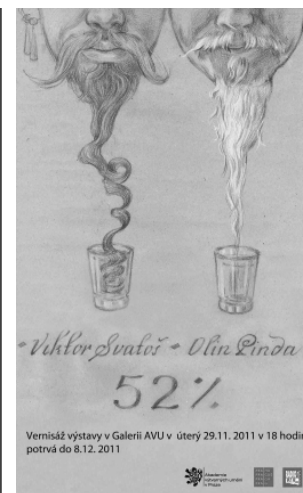
V neděli jsme jeli do Břevnovského kláštera na ranní bohoslužbu a pak na jeho prohlídku.

Po prohlídce jsme dostali malý dárek, malý medailonek „Kříž sv. Benedikta“.

Poté jsme se vrátili do centra Klokánku na oběd. Vše jsme sbalili a už nás čekala pouze cesta domů, která dopadla dobře.

Děkujeme moc všem, kteří nám tento výlet zařídili.

*Za naši cimbálku slovem
Lukáš Kopřiva
a foto Zdeněk Kopřiva*

Lužický občan, výtvarník Olin Pinda vystavoval své obrazy v Praze.

Společně s jedním z prvních účastníků sochařského symposia, absolující studentem AVU Viktorem Svatošem, představili veřejnosti své práce od 29. listopadu 2011 do 8. prosince 2011 v galerii Akademie výtvarných umění.

Tři obrazy z dílny tohoto lužického umělce tvoří stálou výzdobu naší radnice, v salonku restaurace Lužák je ke zhlédnutí další jeho olejomalba. Vážíme si jeho tvorby, blahopřejeme k výstavě a přejeme mu hodně zdraví a umělecké invence.

J. Ambrožová

Kam v Lužicích na Vánoce a na Silvestra?

Starý kvartýr Výstava o šicích strojích

Na Starém kvartýru v Lužicích je ke zhlédnutí připravena výstava s názvem „Seděla jsem v okénečku, šila jsem.“ Jsou vystaveny různé typy šicích strojů, nitě, látky i hotové modely. Dovíte se také, kolik bylo

v Lužicích krejčích a švadlen. Šicí stroje pocházejí z 19. a 20. století, jsou zastoupeny značky Singer, Minerva, Royal, Afrana a jiné, můžete si prohlédnout také obuvnický správkářský stroj Adler.

Výstava potrvá do konce února 2012.

*Zve Muzejní spolek
v Lužicích.*

foto: Jitka Konvičná

ANTONÍN KREJČÍŘÍK cibelná LUŽÁK

ve spolupráci
s obcí Lužice
UKONČENÍ PLAVECKÉ SEZONY 2011
150 LET OD VZNIKU CIBELNY 31. prosince sobota

Program:

12:30 prezence

13:00 zahájení

silvestrovské překvapení k výročí Cihelny
ochutnávka vánočního pečiva a koláčků
lužických hospodyněk

16:00 ukončení

Občerstvení zajištěno

KDY A KAM V LUŽICÍCH NA PLESY?

KROJOVÝ PLES

21. leden 2012
Začátek v 19:00 hodin
Hraje DECHOVÁ HUDBA

5. PLES SPORTOVců

11. únor 2012
Začátek v 19:30 hodin
Hraje skupina JAMA

FAŠANKOVÁ ZÁBAVA

18. únor 2012
Začátek v 19:00 hodin
Hraje skupina TORNÁDO

14. ŠKOLNÍ PLES

3. březen 2012
Začátek v 19:00 hodin
Hraje skupina KOMBET

S P O L K Y

KLUB ČESKO-FRANCOUZSKÉHO PARTNERSTVÍ

Návštěva z Francouzského velvyslanectví v Praze

Přivítání Nicolase de Lacoste
s manželkou v budově školy
foto: Antonín Batrla

První rada Francouzského velvyslanectví pan Nicolas de Lacoste s manželkou zavítali při své návštěvě regionu Slovácka také k nám do Lužic, aby poznali obec a její obyvatele, kteří uza-

vřeli partnerství s francouzskou obcí. Přijetí pana prvního rady probíhalo v základní škole, kde byl nejdříve přivítán starostou obce Ing. Jaroslavem Kremlem a ředitelem základní školy Mgr. Miroslavem Hunčou. Předseda Klubu česko-francouzského partnerství Karel Dostál představil přítomné členy, Kamila Šošovičková zazpívala a rozehrála svůj cimbál a koláčky provoněnou školou (právě zde pekla koláčky koláčková četa) jsme se s vzácnou návštěvou přesunuli do jazykové učebny, kde právě probíhala jedna z prvních lekcí kurzu francouzštiny vedená Terezou Ištvánkovou. První nesmělá slovíčka frekventantek kurzu ocenil pan první rada pochvalou

Přivítání foto: Antonín Batrla

a povzbuzením. Čas určený pro návštěvu byl sice velmi krátký, ale členka výboru klubu Mgr. Jana Ličeniková stačila zdařilou prezentací představit při besedě vznik a bohatou činnost v oblasti partnerství obcí Isdes a Lužice. Nezapomněli jsme zmínit ani historické vazby našich občanů s Francií - lužické skláře a odbojáře, kteří se podíleli na osvobození Francie za druhé světové války.

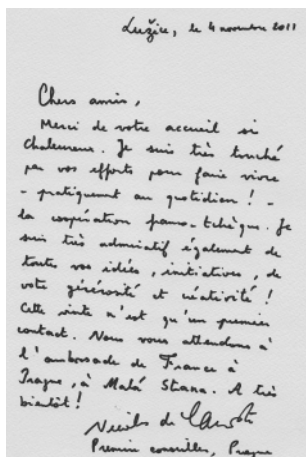
Beseda probíhala ve velmi příjemné přátelské atmosféře a rozloučit se bylo těžké, protože bylo mnoho témat, o kterých bychom společně rádi hovořili. Domluvili jsme se, že toto naše první setkání bude začátkem naší další spolupráce s Klubem česko-francouzského partnerství i obcí Lužice. První pracovní schůzka o spolupráci se uskuteční již v prosinci 2011 na Francouzském velvyslanectví v Praze.

Jana Ambrožová

Návštěva kurzu francouzštiny

foto: Antonín Batrla

Lužice, 4. listopadu 2011

Drazí přátelé,

děkuji Vám za vřelé přijetí. Jsem velice dojat Vaší snahou o rozvoj česko-francouzské spolupráce, a to i v každodenním životě. Také velice obdivuji všechny Vaše nápady, iniciativu, štedrost a kreativitu. Tato návštěva byla prvním a jistě ne posledním kontaktem. Čekáme Vás na francouzském velvyslanectví v Praze na Malé Straně.

Na brzkou viděnou!
Nicolas de Lacoste
První rada, Praha

(do češtiny přeložila Tereza Ištvánková)

Velmi si vážíme upřímného zájmu pana prvního rady a ocenění naší práce, které je pro nás velkou motivací do budoucna. Těší nás i nabídka pomoci a spolupráce.

Klub česko-francouzského partnerství

Hnutí Brontosaurus

Těžký život trosečníka

Podzimní prázdniny „Těžký život trosečníka“ se nesly ve znamení nádherného počasí, které (ač by se tak mohlo zdát) nám nezne-příjemnilo ani ztroskotání naší výletní lodi. Naštěstí nikdo neutonul a všem se podařilo doplatit i se svými zavazadly do bezpečí, které nám poskytlo DDM ve Ždánicích.

Rychle jsme se pustili do ohledávání škod a shledali jsme, že poškození našeho lodního motoru je neúnosné. I vrchní technik se jen bezmocně škrábal na své zarostlé bradě. Spatříc zděšení lodního personálu, pasažéři se rozhodli pomoci. Příliš jsme nevěřili v jejich úspěšnost, ale nakonec tento nelehký úkol zvládli s entusiasmem sobě vlastním.

Využili jsme naší nucené přestávky k poznání městečka Ždánice, které skýtá mnoho zajímavých věcí, od zámeckého muzea až po psi hřbitov. V zámeckém parku jsme prožili hodně památných chvil a myslím, že starý rozložitý jinan si bude ještě dlouho pamatovat Libora mocně močícího z jeho větví.

Zbýl nám čas i na dlouhý výlet Ždánickým lesem. Ten ve svém podzimním rozpuku poskytl našim duším postiženým starostmi a kurdějemi nemalou útěchu. Viděli jsme místo památné zříceniny a téměř jsme se přiblížili i ke studánce s lahodnou (a nám námořníkům vzácnou) sladkou vodou. Naše estetické citění bylo podpořeno i zábavnou soutěží o nejkrásnější list.

foto: Martin Kadala, Pavel Gal

Neminula nás ani noční hra, která se tentokrát nesla ve znamení nejen obvyklé tmy, ale i naprosté slepoty. Pasažéři lodi nám ale dokázali, že orientovat se pouze sluchem pro ně nepředstavuje žádný problém.

Na poslední den jako obvykle připadla závěrečná honba, po které cestující oblažili personál posledními součástkami

foto: Martin Kadala, Pavel Gal

rozbitého motoru. Technici v radostném opojení motor zapojili a všichni jsme si mohli poslechnout jeho pro naše uši

v tu chvíli libozvučné vrčení. Byli jsme zachráněni!

Za posádku
Kristýna Hájková

S lužickou chasou za zábavou v roce 2012

Vážení a milí spoluobčané,

Slovácký krúžek Lužice by chtěl poděkovat všem, kteří se zúčastnili některé naší akce, kterou jsme letos pořádali. Bohužel se nás na akcích rok od roku schází méně a méně, což se, jak pevně doufáme, brzy změní. I v následujícím roce budete mít možnost přijít na námi pořádané akce.

První z nich bude **Krojový ples v sobotu 21. ledna 2012**, na který nás přijdou podpořit naši nejmenší krojovani z Lužičanky, dětská cimbálová muzika z Lužic a doufáme, že i seniorky coby „Súdná stolica“, aby nás tam bylo víc. Ples bude

již pod taktovkou nových stárků a stárek, kteří vystřídají Lukáše Magdolena, Rostislava Rutara a Terezu Ištvánkovou v jejich nelehkých funkcích.

Několikátým rokem pořádáme také **Fašaňkový průvod**, který bychom chtěli rozšířit. Proto zveme všechny lidi i z jiných spolků, aby se k nám připojili. Akce proběhne **18. února 2012 a bude pokračovat fašaňkovou taneční zábavou, kterou jako každoročně pořádají Lužičtí mužáci.**

8. dubna 2012 v neděli před Velikonocemi proběhne **Velikonoční košť**. Děkujeme místním i přespolním vinařům za vzorky, které nám poskytují,

a doufáme, že i v následujícím roce nám přinesou to nejlepší, co mají.

Prázdniny budou zahájeny největší akcí, kterou pořádáme. **Cyrilské hody** v roce 2012 vycházejí na **8.-10. července**. Budeme doufat, že nebudou propřené jako tento rok, protože jsou jedinou výdělečnou akcí. **Předhodová beseda u cimbálu** organizovaná našimi mužáky, se bude konat v sobotu **7. července**.

Na podzim se v každé druhé rodině sbírají tak dlouho opečované hrozny. A proto po práci je třeba se zabavit. A kde? Na akci s příznačným názvem **Vinobraní**, která se bude konat

15. září 2012 v areálu u Lido-vého domu.

Dále uvažujeme o pořádání divčího vínku nebo jiné akce, která by oživila náš repertoár. Tyto akce jsou ve stádiu rozvažování a jejich termíny budou zveřejněny v dalším zpravodaji nebo na našich webových stránkách www.skluzice.cz.

Pokud byste měli zájem se naučit tančit, nejen polku

a valčík, budete mít jedinečnou možnost. Od nového roku se budeme pravidelně scházet a učit se tance nejen z naší oblasti, ale i odjinud, abychom si mohli pak společně zatančit na besedách u cimbalu. Všichni jste srdečně zváni a termíny budou zveřejněny na našich stránkách.

Chtěli bychom poděkovat Obecnímu úřadu Lužice i všem

ostatním spolkům, které nám buď poskytují zázemí, nebo nás podporují jinak. **Velký dík patří také našim rodinám a hlavně rodičům, bez kterých bychom se folkloru věnovat nemohli.** Přejeme všem do nového roku jen to nejlepší, zdraví a štěstí a těšíme se na Vás na našich akcích.

*Za Slovácký krúžek
Magdaléna Rutarová*

S Mikulášem do Francie

Dne 3. prosince 2011 se již počtvrté ve sportovní hale v Lužicích konala sportovně-zábavná adventní akce „S Mikulášem do Francie“ organizovaná Klubem česko-francouzského partnerství a Obcí Lužice. Na rozdíl od předchozích let 2008 a 2009, kdy se pletla šňůra přátelství o délce 14,5 m, symbolizující cestu z Lužic do francouzské spřátelené obce Isdes o délce 1450 km, a roku 2010, kdy jsme společně na třech rotopedech – téměř jako závodníci Tour de France - urazili vzdálenost 158 km představující délku trasy z Isdes do Paříže, jsme letos vyrazili s trekingovými holemi na 1020 km dlouhý pochod podél toku řeky Loiry.

Jeden okruh měřící reálně 100 m představoval 10 km vytyčené trasy pochodu. Pro zdolání celé trasy pochodu bylo potřeba minimálně 102 účastníků, zájem byl však natolik velký, že se nám podařilo tuto vzdálenost urazit dokonce dvakrát.

Celkem jsme tedy za celý den urazili krásných symbolických 2040 km podél řeky Loiry.

Díky internetu jsme ve spojení s Francií

V průběhu akce jsme byli několikrát ve spojení s našimi přáteli z Isdes, kteří na tom bohužel z důvodu silného deště s výsledkem pochodu již tak slavně nebyli, neboť jej měli v plánu realizovat venku kolem místního rybníka, což jim počasi zmařilo. Proto jsme se rozhodli „darovat“ jim jednu z našich dvou ušlých tras.

Každý z účastníků pochodu získal jako každý rok po absolvování okruhu žeton, kterým mohl podpořit některou

z místních organizací či spolků. Vítěz s nejvíce žetony pak získal finanční odměnu ve výši 1.000 Kč.

Celou akci zahájila rodačka naší obce Barbora Benešová. Dále se během akce předvedli žáci ZŠ Lužice se svým vystoupením, mladí fotbalisté TJ Baníku Lužice, florbalisté TJ Sokol Lužice, házenkářky nově vzniklého lužického oddílu divčí házené. Ohromným zážitkem byla možnost zhlédnutí soutěžních sestav All Stars Fitness týmu dětí Lužice, který nakonec získal nejvíce žetonů a obdržel výše uvedenou finanční odměnu. Během dne probíhala též Mikulášská nadílka pro přítom-

Diktát pro dospělé

né děti, které mohly Mikulášovi ukázat své pěvecké umění či přednést básničku. Odpoledne naopak své češtinářské umění mohli předvést rodiče, kteří si napsali již tradiční diktát pro dospělé pod vedením učitelky češtiny Mgr. Lenky Kučí.

Rád bych na závěr poděkoval všem, kteří se aktivně podílejí na zajišťování akcí našeho klubu, popřál Vám všem krásné Vánoce a šťastný rok 2012.

*Karel Dostál, předseda
Klubu česko-francouzského
partnerství*

foto: Antonín Batrla

SKAUTI

Výlet Brno Bongo

Ve čtvrtek 17. 11. 2011 jsme vyrazili z Lužic do Brna vlakem. Jelo se asi hodinu a půl. V Brně jsme nasedli na tramvaj, která nás dovezla nedaleko zábavního centra Bongo. Protože byla zima a dorazili jsme do centra o půl hodiny dříve, než se otevřelo, tak jsme zahráli pár her na zahřátí, neboť byla velká zima. V 10 hodin jsme vstoupili do haly. Už na první pohled jsme věděli, že to budou velice dobře prožité čtyři hodiny. Všichni jsme se

foto: Zuzana Pavková

prevlékli do volnějšího oblečení, abychom mohli lépe skákat, běhat a šplhat. Byla tam i možnost zakoupit si nějaké to pitíčko a taky něco na zub. Atrakcí jsme si užili spoustu. Například: sopka, na kterou musíte vyšplhat a pak sjedete skluzavku, obří skákací hrad, velká nafukovací hlava draka, trampolíny a jiné. V Bongu

jsem nebyl poprvé a myslím jsem si, že mě to tam nebude bavit, ale to jsem se mýlil. Úžasně jsem se tam vyblbl. Dokonce jsem viděl, že si tam hráli i starší lidé se svými dětmi. Doufám, že tam pojedeme zase. Výlet se mi moc líbil a myslím, že i ostatním dětem.

Ježek David Dorda

foto: Zuzana Pavková

Vzácná návštěva

Dne 14. listopadu 2011 navštívil místopředseda senátu Ing. Zdeněk Škromach v doprovodu člena zastupitelstva JMK Mgr. Jiřího Jandy Včelařské arboretum Kratiny v naší obci.

Krojovaní zástupci ZO ČSV Hodonín spolu se starostou obce Lužice Ing. Jaroslavem Kremlm a místostarostkou Mgr. Janou Ambrožovou vzácné hosty seznámili s posláním Arboreta, dosavadní výsadbou a zařízeními i s plány dalšího rozvoje.

Hosté s velkým uznáním ocenili výsledky dosavadní dobrovolné práce včelařů ale i příznivců včelařství, kteří se na budování Arboreta podíleli.

Na besedě ve srubu, který je součástí Arboreta, je předseda ZO ČSV Hodonín přítel Vladimír Uhrovič seznámil s bohatou osvětovou a vzdělávací činností i s prací tří včelařských kroužků školních dětí.

Podrobně je informoval také o problematice, kterou včelařská organizace musí soustavně řešit.

Požádal místopředsedu senátu, aby podpořil zákony, které povedou k ochraně včel a rozšiřování včelí pastvy.

Byl krásný podzimní, poměrně teplý a slunečný den, který pro návštěvu vytvořil příjemný rámec. Při loučení byly hostům předány malé upomínkové dárky, které, soudě podle reakce, hosty velmi potěšily.

*Ing. Robert Kaňa
– jednatel*

Rozkvetlé Lužice 2011

Z předávání cen finalistům soutěže

foto: Jana Ličeníková

Šestý ročník soutěže Rozkvetlé Lužice má své vítěze. Tato soutěž je zaměřena na vyhodnocení a ocenění nejlépe upravených předzahrádek včetně květinové výzdoby oken. Pro letošní ročník byla pravidla upravena. Vzhledem k tomu, že třetí kategorie nebyla naplněna (zájemci mohli zaslat svoje vlastní fotografie), zůstalo hodnocení v obou rovinách jako v předchozích letech.

První fotografování proběhlo v červenci. Tohoto nelehkého úkolu se zhostili členové Klubu česko – francouzského partnerství. Druhé fotografování a doporučení na vítěze vzešlo od našich francouzských přátel Daniela a Nadine Leclair, kteří si lužickou květinovou výzdobu prohlédli při návštěvě v září.

Téměř dvě stě fotografií bojovalo o umístění mezi finalisty. První porota složená z členů klubu

vybrala 59 rozkvetlých domů v Lužicích, které postoupily do finále. Majitelé těchto domů obdrželi písemné poděkování a pozvánku na vyhodnocení této soutěže, které se uskutečnilo 22. listopadu. Jsme rádi, že se v tabáčárně objevily i nové tváře, a děkujeme tímto všem, kteří osobní pozvání přijali a zúčastnili se. Je velmi příjemné předávat odměnu těm, kteří si udělali čas a přišli.

Všichni přítomní pak hodnotili a vybrali těchto celkem třináct vítězů tohoto ročníku:

Bohunští, Brhelovi, Buchtovi, Koneční, Malánikovi, Maršálkovi, Opluštilovi, Pelikánovi, Popovští, Stöhrovi, Šetinovi, Tabasovi a p. Weingartová.

A vítězové?

1. místo Stöhrovi
2. místo Popovští
3. místo Buchtovi

První tři získali finanční odměnu, zbývající dárkový balíček.

V kategorii provozoven z osmi účastníků byli vybráni tři. Finanční odměnu získává místo první. Na prvním místě se se shod-

ným počtem hlasů umístily dvě provozovny, a proto si vítěznou částku mezi sebe rozdělily. Jsou to Bilíkovi (zahradnictví) a Zlatnictví Motyčková.

Děkujeme všem organizátorům této soutěže za pomoc a především všem občanům, kteří pečují o své domy a tím i o naše krásné Rozkvetlé Lužice.

Jana Ličeníková

Činnost Klubu seniorů v roce 2011

Telčské jezírko pyšné princezny a „Zavaž mi stříviček!“

foto: archiv Klubu seniorů

Je to již sedm let, co jsme založili Klub seniorů. Zaměřili jsme se na kulturní akce a myslíme, že naše volba byla šťastná.

Co vše jsme letos stihli?

Nový rok jsme zahájili hodnotící členskou schůzí a návrhy činnosti pro další období. První větší akcí byla Josefská zábava s programem, tombolou a hudbou k tanci i poslechu. Pravidelně jsme navštěvovali koncerty dechových hudeb v Hodoníně, plavecký bazén v Lázních Hodonín, zúčastnili jsme se přehlídky dechových hudeb v Dubřanech.

Do Brna jsme jeli dvakrát - na divadelní představení Mary Poppins a Koločava.

Oblíbené jsou poznávací zájezdy. Letos jsme navštívili Floru Olomouc a zámky v Telči a Jaroměřicích nad Rokytnou. Zdatnější senioři podnikli dva cyklistické výlety po okolí.

Do vzdělávacího kurzu na počítačích se zapojilo deset seniorů. Společně se senioři z Prušánky a Rohatce se několik našich seniorů týden rekreoval v Janských Lázních.

Senioři se nejen baví, ale taky ochotně pomáhají při různých akcích, které se v obci pořá-

dají. Pochvalu si jistě zaslouží Koláčková četa, která napekla již tisíce velmi dobrých koláčků pro různé akce, senioři zajišťovaly svačiny pro účastníky sochařského sympozia.

Výstup na Sněžku během pobytu v Janských Lázních

Senioři, pokud máte zájem, přijďte mezi nás, rádi přijmeme nové členy.

Naše činnost je bohatá, a proto si zaslouží poděkování všechny členky výboru a desítky, že ochotně pomáhají tyto akce zajišťovat.

M. Kadalová

Quo vadis (lužický) folklore?

Dlouho jsem přemýšlel, zda napsat tento článek, ale nakonec převážilo rozhodnutí, které ve mně vřelo již delší dobu. Nechci, aby následující řádky vyzněly jako odsouzení nebo kritika, primárně mi jde totiž o poukázání na současný stav (nejen) lužického folkloru a v neposlední řadě i o určité zhodnocení uplynulých let. Tak nějak si říkám, že za těch šestnáct let, co chodím v kroji a aktivně se podílím na udržování (nejen) místních tradic, bych na to právo snad i mít mohl. Nemohu se samozřejmě měřit s mužáky, kteří zde působí ještě déle, ale na druhou stranu jim – a především ostatním lužickým občanům – možná chybí trochu vnitřního náhledu na chod chasy a některé záležitosti s ní spojené, což už nejednou vyústilo v kritické odsouzení bez hlubšího pochopení souvislostí.

Za ta léta jsem chasy a místnímu folkloru se svými vrstevníky obětoval poměrně hodně času, svým způsobem jsme se ji snažili prezentovat v očích veřejnosti v co nejlepším světle, a proto se mne vždycky dotkne její kritika z řad blízkých i širší veřejnosti. Pokaždé jsem kritiku přijímal a zamyslel se nad ní, zda je oprávněná. Nepopírám, že tomu tak někdy bylo, ovšem snažili jsme se vzít si z ní ponaučení a stejných chyb či nedostatků se napříště vyvarovat. Když už ovšem zazní slova, že: „Chasa je neschopná a nic nedělá“, je mi spíše smutno. Na zaujaté prohlášení, že: „Chasa je banda ožralců, co dělají bordel a rámus po dědině“, případně jsme považováni za „šašky“, pak snad ani nemá cenu reagovat.

Chápu, že některým občanům může naše zdejší působení

vadit, chtěl bych je ale požádat o respekt a pochopení. A možná také uvědomění si, co vlastně děláme (čímž mimo jiné reagují na výtku, že jsme neschopní). Na to, kolik žalostně málo má v současnosti chasa členů, jsme schopni stále organizovat celý folklorní rok, a to dokonce i s více akcemi, než když nás bylo několiknásobně více v době mých folklorních začátků. Stačí uvést ples, fašaňk, velikonoční zábavu s koštěm, hody, vinobraní... Byl bych rád, kdyby mnozí pochopili, že všechno toto děláme pro naši obec čistě z vlastního nadšení a ve svém volném čase, místo abychom se „flákali“ před pochybnými podniky, ničili veřejné prostranství či třeba bezdůvodně rušili noční klid. Kromě udržování tradic a jistého odkazu našich předků má chování v kroji i nesporný přínos pro členy chasy. Získají zde totiž mnoho přátel a kamarádů (a to nejen v místní obci, ale i v širém okolí), naučí se zodpovědnosti, společenskému vystupování a především stárci musí zvládnout organizaci náročnější práce, všemožné zařizování a komunikaci s veřejnými subjekty.

Co mne však v poslední době mrzí čím dál častěji, je současný stav naší chasy. Mnozí okamžitě mohou namítnout, proč tedy pro to nic nedělám, opak je ovšem pravdou; v neposlední řadě pak s některými skutečnostmi člo-

věk pohnout ani nemůže. Nechci tu působit jako nějaký starý kmet, ale v něčem musím dát za pravdu starším lidem, kteří se pozastavují nad stavem dnešní mládeže. Svým způsobem ji můžu zhodnotit také z pozice středoškolského učitele, který s ní přichází denně do styku. Mám dojem, že spouště dnešních mladých lidí chybí určitý cíl, ochota se pro něco nadchnout či dělat něco navíc. Mnohým dospělým ovšem zase chybí zájem o dění ve vlastní obci a projevuje se u nich přílišná lhostejnost a pohodlnost. Nebo se mi to jenom zdá, že se na pořádání všemožných obecních akcí podílí malý počet jedinců, případně do toho musí být ostatní lehce nuceni a zbytek se přijde jen kochat výsledkem?

Možná i právě to je příčinou situace, která dnes panuje v lužické (a nejen naší) chase. Případá mi hodně smutné, když

se těch několik málo jedinců snaží, seč může, a nakonec se přijde podívat na kulturní akci hrstka občanů (často navíc z přespolních obcí). Nedivme se ale potom, že spouště členů chasy se do pořádání takových akcí nechce, když je nepřijdou podpořit ani někteří z jejich vlastních rodičů, natožpak zbývající občané obce. A se ztrátou chuti se postupně redukuje i počet nadšených členů v místní chase.

Chtěl bych proto těmito řádky apelovat na všechny místní občany, ale i mládež. Ty první uvedené především, aby nezůstali lhostejní k tomu, co se v naší obci děje, a když už se nechtějí aktivně účastnit pořádání kulturních akcí, ať se alespoň přijdou podívat, že obec skutečně (nejen folklorně) žije. Doufám, že je to pak přesvědčí o užitečnosti podpory místní chasy a snad i pobídnou své

potomky k tomu, aby se přidali k lidem, kteří se snaží udržovat výjimečnost našeho regionu. Mladší lidi pak chci pobídnout, aby se nebáli nás oslovit (už třeba jen skrze webové stránky), či dokonce přijít mezi nás. Rozhodně jenom „nešaškujeme“ celý rok v kroji, ale pořádáme také spoustu sportovních akcí (fotbalové či hokejové turnaje v rámci chas z celého regionu), zahrajeme si bowling či se někde sejdeme a pobavíme svým vlastním způsobem.

Na závěr bych pak chtěl poděkovat všem, kteří se nejen aktivně podílejí na udržování místních tradic – jmenovitě všem mým současným i bývalým společníkům v chase, mužákům za jejich ochotu nám kdykoliv pomoci, vedení obce za vstřícnost a trpělivost, kterou občas musí projevit při jednání se stárky, dámám z Klubu seniorů za jejich výborné koláčky, ale i všem občanům, kteří nás přijdou podpořit na naše kulturní akce či třeba jen přispějí nějakou korunou při hodovním vybírání po dědině. Srdečné díky vám všem!

za Slovácký krúžek
Jiří Hubačka

Rozhovor

MEZINÁRODNÍ ÚSPĚCH

Evropský fotograf přírody roku 2011 je z Lužic.

V prvním čísle našeho letošního Lužického zpravodaje jste měli možnost blíže poznat ornitologa, kameramana a fotografa přírody Oldřicha Mikulicu. Je konec roku a opět se s ním zde setkáváte. Proč takový zájem o jeho osobu? Ve dnech 28. - 30. října 2011 se zúčastnil v západoněmeckém Lünenu mezinárodní fotografické soutěže o titul „Evropský fotograf přírody roku 2011“. Přihlásili se fotografové z 39 zemí, kteří poslali více než 14000 snímků. Mezi nimi byl i Oldřich Mikulica z Lužic. Poslal pouze jeden jediný snímek kukačky, která drží v zobáku vejce rákosníka. Tato fotografie získala od sedmičlenné mezinárodní poroty hlavní cenu. **Evropský fotograf přírody roku 2011 je tedy z Lužic.** Tato soutěž má ještě osm tematických podskupin a dosud se nepodařilo žádnému fotografovi z České republiky uspět alespoň v nich. Oldřich Mikulica je nejen v Česku, ale i ve východní Evropě první, kdo dosáhl tohoto významného úspěchu, a to přímo nejvyššího ocenění.

Vyhlášení vítěze soutěže Evropský fotograf přírody roku 2011

Co tě vedlo k rozhodnutí zúčastnit se?

Mám dlouholetého kamaráda v Německu, který má podobné zájmy jako já. Dr. Karl Schulze - Hagen je sice doktor gynekolog, ale příroda nás sblížila. Díky jeho pozvání jsem měl možnost se dříve evropského festivalu fotografií zúčastnit jako divák již dvakrát. Tudiž můj úspěch je poloviční, protože druhá polovina patří jemu, který mě „vyhecoval“, abych se soutěže zúčastnil.

Můžeš nám popsat, jak taková soutěž probíhá?

Soutěž vyhlašuje každoročně německý spolek fotografií příro-

dy (GDT), který má obrovskou členskou základnu a bohaté zkušenosti, tedy je ve světě velmi uznáván. Zúčastnit se je pak jednoduché. Vyhledat si podmínky soutěže na internetu www.gdtfoto.de, zaplatit vstupní poplatek a zaslat své vybrané obrázky.

Byls v Lünenu sám nebo tě někdo doprovázel? (Myslím tím manželku, kamaráda, někoho, kdo by tě povzbuzoval, protože to bylo jistě náročné.)

Vzhledem k tomu, že do Lünenu je cesta přes půl Evropy, tak jsem necestoval sám. Žena i dcera bohužel v tuto dobu mají

každoročně mnoho práce s blížícím se svátkem Dušiček, tak mě doprovázel kamarád.

Jaké byly tvé pocity před a po vyhlášení výsledků?

Nejsem ten typ, který se nazývá exhibicionista, takže vyhlášení ceny byl pro mne spíše stres. V prvním okamžiku ani nevím, kdo mi na podiu gratuloval, ale pak jsem se uklidnil a soustředil na moderátora, kterým byl prezident GDT Martin Eisenhower. Nebylo jednoduché odpovídat na jeho dotazy v němčině, ale podařilo se mi získat publikum, které každou moji odpověď vítalo potleskem. Nejvíce jsem si publikum získal odpovědí na otázku, proč jsem, jako jediný soutěžící zaslal pouze jeden obrázek, má odpověď zněla:

„Jeden dobrý obrázek stačí.“ Publikum bouřilo. Na závěr jsem imitoval hlas kukačky a to již publikum ve stoje bouřlivě tleskalo. Byl to pro mě zřejmě silný dojem, protože se o tom zmiňovaly další den všechny noviny i časopisy. Stejně tak je to prezentováno na internetu. Po vyhlášení výsledků, kdy tréma opadla, to bylo fajn. Mnoho lidí gratulovalo a bylo vidět upřímné přání úspěchu. Žádná závist, jakou bohužel známe u nás.

V posledním rozhovoru ses zmínil o práci na knížce o naší přírodě, Norsku, Španělsku, je v tomto směru něco nového?

Zmiňované publikace jsou stále na bodu mrazu. Nevzdá-

vám se a pokračuji v práci. Možná po úspěchu na zahraničním festivalu se dočkám spíše vydání publikace o kukačce v zahraničí. Bohužel s největší pravděpodobností nebude pro naše čtenáře, což mě mrzí.

Ještě bychom rádi upozornili naše čtenáře, že v prosinci 16., 23. a 30. (jsou to pátky), kolem 18. hodiny bude ČT 2 vysílat dokument o jižní Moravě pod názvem „Krajem čapích hnízd“, Oldřich Mikulica je natočil i režiso-

Oldřich Mikulica,
Věra Kotásková

(vítězná fotografie na 2. straně obálky Zpravodaje)

Z HISTORIE

PŘEHLED PRO LUŽICE VÝZNAMNÝCH VÝROČÍ V ROCE 2012

- 1827 první indikační skica Lužic (185 let)
- 1852 vyhořelo přes půl obce (160 let)
- 1892 založen čtenářsko-pěvecký kroužek Volná myšlenka (120 let)
- 1907 založena Dělnická tělocvična jednota (105 let)
- 1922 zřízena živnostenská škola (90 let)
- 1927 založena Lidová jednota (85 let)
- 1927 elektrifikace obce (85 let)
- 1932 zahájena stavba sokolovny (80 let)
- 1932 stavba dlážděné silnice přes obec (80 let)
- 1947 zřízena 1. mateřská škola (65 let)
- 1992 privatizace Akry, a. s., prodej německé firmě Groz-Beckert Czech, s.r.o. (20 let)
- 1992 Lužice se oddělují po sedmi letech od Hodonína (20 let)
- 1992 zahájení činnosti dětských oddílů Brontosaura (20 let)
- 1997 povodeň, protřetí hráze odlehčovacího kanálu Kyjovky (15 let)
- 2002 vznikl Junák v Lužicích (10 let)
- 2007 1. místo obce v celostátní soutěži Cesty městy (5 let)

Stalo se před 150 lety

V okolí proslulá „Tihelňa“

V roce 1861 se na místě dnešního koupaliště Cihelna začala těžit hlína a vyrábět cihly zvané kotovice, které se ve formách sušily na slunci. Pak se sdružilo několik lužických bohatších sedláků, postavili pec a cihly i střešní tašky (křídlice) v ní vypalovali. S potahy je vozili na stavby v okolí, částečně jsou z nich postaveny i kostel (1872-1874) a škola v Lužicích (1907-1908). Jámy byly hluboké 18-20 metrů a hlína se vyvážela na malých vozících, tažených psy. Byli najati přespolní dělníci, ti hlínu šlapali, aby byla tvárnější. Po roce 1912 se obrovská jáma začala plnit spodní vodou. Roku 1924 byl

panem Mrkusem učiněn pokus rybník vypumpovat parním strojem, ale bezvýsledně. V roce 1926 si rybník Cihelna – místní říkali Tihelňa, později mu návštěvníci z Hodonína začali říkat Lužák – pronajal studnař František Novák z Hodonína a zřídil zde koupaliště. Postavil šatny, stánek s občerstvením, pořídil i lodičky a v létě tady bývalo velmi živo. Byly učiněny další pokusy o vypumpování za účelem výlovu ryb, poslední v roce 1939, ale všechny byly bezvýsledné. Ryby se ukryly v hlubokých tůních na dně. V roce 1929 byla za železnici zřízena cesta do Hodonína, přes Kyjovku byl postaven žele-

zobetonový most. Celý areál Cihelna je využíván i dnes ke koupání, ke sportovním účelům i kulturním akcím. Oblíbě se těší i restaurace Lužák.

V. Kotásková

PŘÍRODA

Nová odrůda ovoce ?

Rouby Nancyské mirabelky na Althanově renglotě

Snad tímto názvem by se mohl pojmenovat i tento článek. Celkově dle doložených snímků by to asi odpovídalo. Začneme však od začátku. Před několika lety jsem narouboval na stromek Althanovy rengloty rouby Nancyské mirabelky, jak ukazuje snímek s úrodou obou druhů plodů. Kostky obou druhů ovoce na tomto stromě používám k výsadbě. Je to malá výsadba k vypěstování dalších nových semenáčů na roubování.

Ted' je nutné uvést čtenáři něco z pomologie: ALTHANOVA RENGLOTA (druhá řada) je kultivar rengloty českého původu, kterou vypěstoval zahradník J. Procházka nedaleko Kolína v polovině 19. století. Svým velkým kulatým vzhledem plodu je to ovoce velmi atraktivní. Plody jsou sladké příjemné aromatické chuti. Je nutno dodat, že odrůda je všestranně použitelná. Zejména na přímý konzum je neodolatelná.

MIRABELKA NANCYSKÁ (první řada) byla vyšlechtěna ve Francii a na trhu se zde uvádí pod názvem Mirabelle de Nancy. Chuť plodu se vyznačuje jemnou sladkou příjemnou kořenitou chutí. Je to vynikající ovoce na kompot, neboť u tohoto druhu se dužnina velmi lehce odděluje od kostky.

Jednou mě soused požádal o dva takové semenáče, že na ně naroubujeme meruňky. Rouby toho roku mraz zničil a na další roubování se zapomnělo. Ejhle, časem vyrostly u souseda dva krásné stromky a na jednom se objevily větší plody (třetí řada) a na druhém menší plody (čtvrtá řada) vybarvením podobné mirabelce.

Myslím, že by čtenáře další odbornější vysvětlování o křížení a dědičnosti unavovalo, tak tedy stručně, došlo k vzájemnému

opylení obou druhů květů na matečném stromě.

Po zjištění, že na stromech roste něco nového, jsem přikročil k odběru roubů u stromu s většími plody a narouboval na kontrolního semenáče. Třetím rokem se na stromku ukázaly plody, které jsou velmi pěkné a chutné. Něco mezi mirabelkou a renglotou.

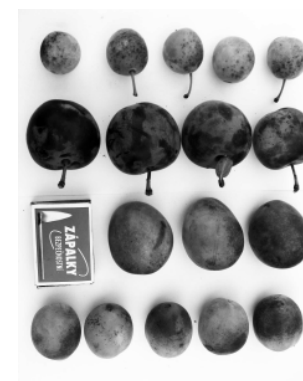
Úřední testování a uznání vzniklé nové odrůdy ovoce je drahé a zdoluhavé. Zveřejněním tohoto článku však již nic nemůže vzít obci Lužice to, že na jejím území vznikl nový kříženec, řečeno česko-francouzského původu. Budeme sledovat jeho další úspěšný vývoj.

Vlastislav Kubiš

Poznámka

Připomínám pěstitelům, že zde v lokalitě na broskvonicích (mimo rozšířenou kučeravost, kterou je teď čas stříkat při 5–7°C) s již delší dobu vyskytuje invaze makadlovky broskvoňové (*Anarsia lineatella*), slovensky psota broskyňová. Její housenky napadají zejména konce letorostů, které pak vadnou a usychají. Napadají též plody a zapříčiňují jejich červivost. Místní prodejce chemických postřiků jistě rád poradí a prodá vhodný druh k ošetření stromů.

(pozn. redakce: fotografii nové odrůdy si můžete prohlédnout na 2. straně obálky)

1. řada – Mirabelka Nancyská, 2. řada – Althanova Renglota, 3. a 4. řada – plody „křížence“

Výborný ročník 2011

Sklizeň révy vinné je za námi a přichází čas na hodnocení. I když Lužice postihly dne 5. května 2011 jarní mrazy a řada vinic na našem katastru byla výrazně poškozena, ve zbytku České republiky dopadla sklizeň na výbornou. Pouze ve vinařské oblasti Čechy našim kamarádům réva pomrzla z více než 80 % v průměru, což je vel-

kou katastrofou pro tamní producenty. Domnívám se však, že se shodneme na faktu 3 výborných informací. Podotýkám, že **výborných**, neboť použití slovíčka dobrých by mohlo být někým interpretováno obdobně jako ve škole.

První výborná zpráva, která charakterizuje letošní sklizeň, je **množství**. Z pohledu množství jde o výborný ročník, neboť již nyní je vidět, že výnos překročí desetiletý průměr v ČR. Podle průběžných údajů ze statistiky sklizně můžeme konstatovat, že sklizeň by mohla být na úrovni 6,6 t/ha (asi 750 tis. hl), což je jednou tolik než v loňském roce. V procentuálním vyjádření jde o produkci domácího vína ve výši 40 % celkové spotřeby. Jedná se taktéž o jednonásobné navýšení vlastního samozásobení oproti loňskému roku.

Druhá výborná zpráva je, že

tato sklizeň je doprovázena **výbornou kvalitou**. Průběh letošních měsíců srpna a září jistě každý zaznamenal. Příznivé podmínky urychlily zrání hroznů a sklízela se vysoká kvalita. Hrozny byly v přívlastkové kvalitě a vinaři měli velký prostor pro výrobu širokého spektra kvalitních vín. Skutečnou kvalitu vín a ročníku budeme hodnotit v novém roce, kdy budou mladá vína v podobě, u které je možno s velkou přesností posoudit, o jak vysoce kvalitní ročník se bude jednat. Avšak již nyní můžeme konstatovat, že ročník 2011 bude patřit k těm, které si budeme pozitivně pamatovat.

Třetí výborná zpráva je, že i když hroznů je dvakrát více než loni, došlo k **zachování ceny** na úrovních z loňského roku. Zásoby moravského vína byly nízké. Pro „vyléčení“ oboru z ekonomických nesnází bychom potřebovali, aby stejně dopadl i příští rok. SV ČR tyto ceny pečlivě sleduje, a i když výslednou průměrnou cenu budeme znát až na přelomu roku, už nyní můžeme konstatovat, že se cena pohybuje na hranici 17 Kč za jeden kilogram hroznů, což je v historii novodobého vinohradnictví nevídané. Po dvou letech nízkých sklizní tak vinohradníci dostali vyšší příjmy, kterými budou moci uhradit alespoň část ztráty z minulých let a konečně přemýšlet o dalším rozvoji.

Martin Půček

CESTOVÁNÍ

Se svými přáteli jsem pokořil Jizerské hory.

Pokořitelé Jizerských hor

foto: Josef Staněk

V prvním týdnu srpna tohoto roku jsem se svou manželkou Jitkou, synem Josefem a dvěma rodinami našich přátel strávil týden na dovolené v Českém ráji. I když nám počasí příliš neprálo, prožili jsme zde velmi příjemný týden. Přispěla k tomu hlavně krásná příroda, kterou jsme měli možnost poznat na našich výletech na kolech. Jeden z dovolenkových dnů strávila pánská část naší skupiny v Jizerských horách. Osobním automobilem jsme dopravili kola do Bedřichova a odtud se vydali po cyklostezce na trasu tradičního lyžařského závodu Jizerská padesátka. Po absolvování této trasy jsme se, opět v Bedřichově, zastavili v jedné z místních restaurací na občerstvení. Na zdech jedné

z místností této restaurace byly připevněny tabulky se startovními čísly. Zvědavost nám nedala a nakonec jsme se z úst jednoho člena obsluhy dozvěděli, že jsou to startovní čísla ze závodů horských kol, které absolvoval se svými přáteli. Během dalšího rozhovoru jsme se dověděli o závodě horských kol, který se jede v Jizerských horách každý druhý víkend v říjnu a měří 63 km s celkovým převýšením 1 572 m. Po návratu z dovolené se při téměř každém našem setkání o tomto závodě mluvilo a sháněli se informace.

A nakonec jsme se rozhodli – JEDEM. Na internetu jsme zjistili všechny potřebné informace, podali přihlášky, zaplatili startovné a čekali, jestli budou naše přihlášky akceptovány. Po

týdnu jsme obdrželi potvrzení přihlášek a už nám vlastně nic nebránilo v tom zúčastnit se závodu na horských kolech NOVA AUTHOR CUP 2011, který se jede již jako 16. ročník v Jizerských horách. Čím více se blížil termín závodu, tím více jsme měli obavy, že nám něco v našem startu zabrání. Největší obavy jsme měli z nepříznivého počasí.

Ale dočkali jsme se. V pátek 7. října sice v Lužicích od rána pršelo, ale to už nás nemohlo odradit. V dešti jsem spolu se svým synem Josefem, kamarády Milanem Kujou a Zdeňkem Schreiberem naložil kola, sportovní výbavu, oblečení a našimi manželkami usmažené řízký a vyrazili jsme do Josefova Dolu v Jizerských horách – místa startu závodu. Po cestě jsme za sebou nechali deštivé počasí a odpoledne dorazili na místo, kde bylo sice oblačné, ale poměrně teplé počasí. Po provedení registrace k závodě a obdržení startovních čísel jsme už jenom našli penzion, ve kterém jsme měli zajištěné ubytování, a mohli jsme se připravovat na samotný závod. V noci se ale stalo to, co jsme nechtěli, začalo pršet, a to dost silně. Ráno 8. října jsme se probudili do chladného deštivého dne, dokonce jsme přemýšleli, jestli to nevzdáme. Ale nako-

Nova Author Cup před startem

nec jsme se rozhodli k účasti a přesunuli se na start závodu. Tam už se shromažďovali naši „soupeři“ nebo spíše kolegové. Z přihlášených 3 500 účastníků nakonec na start dorazilo pouze 3 123 cyklistů. Pravděpodobně je odradilo velmi nepříznivé počasí a předpověď taky nebyla nijak optimistická. Dokonce předpovídala ve vyšších polohách i sněžení.

Samotný start proběhl od 10 hodin ve vlnách po 600 závodnicích s odstupem tři minut. My jsme jeli se startovními čísly 2361, 2362, 2379 a 2390 ve čtvrté vlně. Vyznali jsme za mírného mrholení a začali zdolávat první kopec celé trasy. Po ujetí zhruba 15 kilometrů se začala naplňovat předpověď počasí – déšť, vítr a zima. To jsme ale netušili, že to bude ještě horší. V nejvyšších místech trati, zhruba mezi 20. až 30. kilometrem, opravdu přišel sníh s deštěm, ještě silnější vítr a teplota mírně pod nulou (-0,7 °C). Na druhé občerstvací stanici (na 33 kilometru) nám pořadatelé slibovali, že už máme horší polovinu za sebou, že už pojedeme jenom z kopce.

NEMĚLI PRAVDU. Opět kopce, náročné sjezdy, déšť, sníh, kroupy, prochlazení a ubývající síly nám dávaly pěkně zabrat. Díky soudržnosti celé naší miniskupiny se nám dařilo překonávat krizové situace a tak se dostat po ujetí 63 km po vrcholcích Jizerských hor na cílovou pásku. To už jsme byli tak prochlazení, že nás ani nezajímalo naše konečné pořadí. Jenom nás těšilo to, že to máme za sebou, že jsme to zvládli v časovém limitu, a že jsou někteří naši „soupeři“ dokonce ještě za námi. Už jsme se těšili jenom na teplou sprchu a nějaký ten teplý nápoj.

Večer jsme na pokoji čekali na zpravodajství televize Nova, jestli se někde v reportáži ze závodu neuvidíme. Bohužel nás kamery nezachytily. Asi ti kameramani byli na nás moc pomalí – ha, ha, ha. Na oslavu našeho výkonu nebylo díky velké únavě zvlášť velké pomyšlení. Vypili jsme pouze lahvinku Milanovéhoho „vlašáčku“ a po večeri leželi na pokoji a masírovali si bolavé končetiny. Celá naše debata se točila kolem toho, jestli nám to stálo za to. Za okny přšelo a foukalo. Jak se říká, psa by nevyhnal. A noc byla krutá – všechno nás bolelo.

V neděli ráno jsme poumývali a naložili kola. Po snídani jsme naložili všechny naše věci, které jsme si přivezli, přidali k tomu diplomy za účast a spoustu zážitků, které se nám ráno již nezdály být tak kruté. Při placení pobytu nám pan domácí položil otázku, jestli přijedeme příští rok zase. To neměl dělat. Podívali jsme se

na sebe, zasmáli se a zamluvili si ubytování na příští rok. Cestou domů jsme si plánovali, jak budeme trénovat a připravovat se na druhý říjnový víkend roku 2012. Při příjezdu do Lužic nás přivítal opět déšť, ale to už jsme byli doma a už nám to nevadilo.

Večer jsme čekali, až se na internetu objeví výsledky, a dočkali jsme se. Takže jak jsme vlastně dopadli? Jak již jsem výše uvedl, startem závodu projelo 3 123 cyklistů a cyklistek. Cílovou pásku pomyslně prošlo 2 751 borců a borkyň. A co my?

2 668. místo – **Josef Staněk ml.** časem 05:23:59,0,

2 674. místo – **Milan Kuja** časem 05:26:08,9,

2 690. místo – **Josef Staněk st.** časem 05:31:19,3,

2 691. místo – **Zdeněk Schreiber** časem 05:31:16,4.

S vítězem 16. ročníku závodu horských kol NOVA AUTHOR CUP, který dosáhl času 01:56:57,0, se sice srovnávat nemůžeme, ale můžeme si říct: „**POKOŘILI JSME JIZERSKÉ HORY**“.

Josef Staněk

Poznámka redakce:

Blahopřejeme odvážným cyklistům a vyzýváme ostatní čtenáře, aby se s námi také podělili o své zážitky z cest, sportovní, turistické či jiné úspěchy.

Rádi je zveřejníme.

SPORT

TJ Baník Lužice oddíl kopané tabulky po podzimní části soutěžního ročníku 2011–2012

III. A třída - muži

Rk	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body
1.	Násedlovice	14	11	2	1	45:21	35
2.	Žádovnice	14	10	2	2	33:13	32
3.	Kostelec	14	10	1	3	39:15	31
4.	D. Bojanovice	14	8	1	5	35:20	25
5.	FK Šardice	14	8	1	5	27:31	25
6.	Lužice	14	8	0	6	34:23	24
7.	Prušánky	14	7	2	5	24:17	23
8.	FK Dubňany B	14	5	4	5	27:19	19
9.	Milotice B	14	5	3	6	26:38	18
10.	Nenkovice	14	3	5	6	20:28	14
11.	Bukovany	14	4	1	9	26:33	13
12.	Svatobořice B	14	3	2	9	13:37	11
13.	Strážovice	14	2	1	11	13:40	7
14.	Terezín	14	1	1	12	16:43	4

III. třída - dorost

Rk	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body
1.	Radějov	14	13	0	1	64:13	39
2.	KEN Veselí	14	10	1	3	50:15	31
3.	Moravany	14	10	0	4	44:20	30
4.	Svatobořice	14	9	1	4	53:22	28
5.	FK Šardice	14	8	2	4	43:25	26
6.	Bukovany	14	8	1	5	33:19	25
7.	Lužice	14	6	3	5	27:34	21
8.	Mikulčice	14	6	2	6	33:36	20
9.	Lovčice	14	5	2	7	30:45	17
10.	Blatnice	14	4	1	9	41:57	13
11.	Strážnice	14	3	3	8	23:41	12
12.	Nenkovice	14	3	0	11	18:58	9
13.	Prušánky	14	2	2	10	20:52	8
14.	Vlkoš	14	1	2	11	21:63	5

Okresní soutěž B - starší žáci

Rk	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body
1.	Lipov	7	6	0	1	36:9	18
2.	Blatnice	7	5	0	2	29:17	15
3.	KEN Veselí	7	4	1	2	20:14	13
4.	Kostelec	7	4	0	3	22:17	12
5.	Lužice	7	3	1	3	23:24	10
6.	Vlkoš	7	2	1	4	19:29	7
7.	FC Vracov	7	2	0	5	13:29	6
8.	Mor.Písek	7	0	1	6	10:33	1

Okresní přebor B - starší přípravka

Rk	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body
1.	FK Dubňany	9	9	0	0	131:14	27
2.	FC Kyjov B	9	7	1	1	103:18	22
3.	Lužice	9	7	0	2	76:26	21
4.	Kostelec	9	5	0	4	34:38	15
5.	Vlkoš	9	4	1	4	50:52	13
6.	FK Šardice	9	4	0	5	33:69	12
7.	Rohatec	9	3	1	5	31:60	10
8.	Nenkovice	9	3	0	6	31:70	9
9.	Milotice	9	1	0	8	14:86	3
10.	Mikulčice	9	0	1	8	14:84	1

Úspěchy oddílu All Stars Fitness na soutěžích

foto: archiv All Stars Fitness týmu

Dne 22.10. jsme se poprvé zúčastnily mezinárodní soutěže Grand prix Pepa Opava.

Po příjezdu jsme byly rozděleny do dvou kategorií podle věku. V kategorii 8–10 let nás reprezentovala **Katka Knápková, Lucka Dulovcová, Natka Dvořáková a Barča Slavíková**, v kategorii 11 a více let **Lucka Vagundová a Verča Srncová**. S nimi soupeřily dívky z opavského oddílu, dále slovenské a polské závodnice. V průběhu dne mohli diváci zhlédnout a podpořit kromě fitness dětí také soutěžící v body fitness, klasické kulturistice, strongmanu, exhibiční vystoupení v thai-boxu, armwrestling, závodníky v benchpressu.

Přes velkou trému a nervozitu naše dívky zvládly jak náročné sestavy, tak pózování a rozhodně neudělaly našemu týmu

ostudu, a to ani přesto, že oproti zahraničním soutěžícím trénují pouze dvakrát týdně druhým rokem.

Divky se velmi brzy spřátelily se svými soupeřkami a vzájemně si po celý den ukazovaly, co již dokáží.

Výsledky našich děvčat:

v kategorii 8–10 let

- 4. místo K. Knápková
- 5. místo B. Slavíková
- 7. místo N. Dvořáková
- 8. místo L. Dulovcová

v kategorii 11 a více let

- 5. místo L. Vagundová
- 6. místo V. Srncová

Přestože nám o bod utekla bronzová medaile, dívky byly s umístěním spokojeny a se spoustou dáreků, zážitků a nových zkušeností dorazily pozdě v noci domů. Velké podě-

kování patří rodičům za podporu a doprovod dětí během celé soutěže.

Děkují také sponzorům firmě All Stars a Hamé Babice za podporování našeho týmu.

Dne 3. 12. mohli zhlédnout závodní sestavy našich fitnesssek také občané z Lužic při akci S Mikulášem do Francie a zároveň si mohli vyzkoušet spolu s dívkami některé typické prvky fitness (gymnastické prvky, silové prvky, zvedačky...). Velmi nás potěšila podpora diváků, díky které jsme dostali nejvíc žetonů v soutěži spolků a získali od Klubu česko-francouzského partnerství finanční odměnu ve výši 1 000 Kč na činnost.

Za celý oddíl přeji všem krásné prožití vánočních svátků.

Katka Knápková

Společenská kronika

„Když odchází přátelé, svět zdá se o něco menší. Snad o stín stěbla trávy, nebo o důlek slzy v prachu cesty...“

Karel Skřivánek

Zemřelí občané v roce 2011

Antonín Černý	69 let
Ludmila Ivičicová	81 let
Božena Borovcová	74 let
Vladimír Borovec	79 let
Marie Kotásková	85 let
Jana Vrabcová	69 let
Ludmila Růžová	83 let
Stanislav Sýkora	63 let
Zdeňka Hodesová	70 let
Stanislav Novák	88 let
Jaroslav Šašina	49 let
Anežka Výběřová	89 let
Růžena Horváthová	76 let
Luděk Pelčák	49 let
Božena Vykydalová	89 let
Jiřinka Kučerová	85 let
Jakub Trtoň	87 let
Věra Ondrušová	76 let
Miroslav Dvořáček	71 let
Felix Macko	71 let
Božena Benadová	72 let
Josef Pernikář	61 let
Václav Krupanský	87 let
Anna Šimková	81 let
Bohuslava Hudcová	60 let
Ladislav Hudec	62 let
Marie Kudrnová	83 let
Stanislav Horňáček	90 let

Jubilanti říjen – prosinec

Libuše Ambrozová	91 let
Bohumila Hromková	91 let
Josef Kučera	90 let
Josef Řežábek	90 let
Anna Kuchařová	80 let
Helena Liščinská	80 let

PLATINOVOU SVATBU

(70 let společného života)

Oslavili manželé

Marie a Josef Kučerovi

z ulice Záhumenní

Marie a Josef Kučerovi

Blahopřejeme

DIAMANTOVOU SVATBU

(60 let společného života)

oslavili manželé:

Marie a Radoslav Benadovi

z ulice Dvorní,
Drahomíra a Karel Čapkovi
z ulice Havířská,
a Libuše a Josef Tlustí
z ulice Velkomoravská.

Marie a Radoslav Benadovi

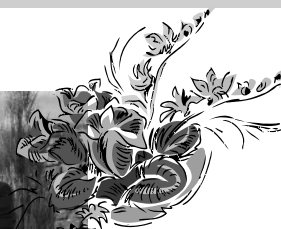
Sňatky uzavřené v Lužicích:

Monika Paráková, Lužice

Petr Balun, Lužice

Monika
a Petr Balunovi

Ve druhém pololetí letošního roku jsme přivítali tyto nové občánky Lužic:

Amélie Topilinová
Barbora Tichá
Eliška Kovářová
Dominik Gottvald
Nikola Hromková
Šimon Holomčík
Barbora Švandelková
Veronika Úlehlová
Edita Průdková
Michal Molnár
Martin Mastný
Simona Střechová
Sára Balášová
Jan Černý
Sofie Vašková
Matyáš Sobotka
Lukáš Vereš
Albert Ábela
Gabriela Smejkalová
Viktorie Tomanová

Mají vaši blízcí v roce 2012 významné životní jubileum?

Narodilo se Vám dítě a přejete si zúčastnit se vítání občánků?

Chtěli byste, aby SPOZ Vaším rodinným příslušníkem přišel popřát nebo aby jejich jubileum bylo zveřejněno ve Zpravodaji?

Nezapomeňte nám to včas oznámit na obecní úřad.

Slavnostní vítání občánků Lužic

Poděkování firmě NAVONA – květinářství p. Mikulicová za kytičky k vítání dětí v roce 2011

Napsali nám...

ADVENTNÍ PŘEMÍTÁNÍ

Poslední listopadovou neděli se nejedna náves či náměstí našich měst a vesnic rozzářila rozsvíceným vánočním stromem, na jednom stole našich domovů přibyl adventní věnec se čtyřmi svíčkami. Tímto dnem začala doba adventní. Je to doba shonu, pečení, vánočního úklidu a nakupování dárků, nebo je to doba mnohem zásadnější, významnější a podstatnější?

Mnohé může předznamnat už jen překlad původně latinského slova advent – příchod.

Slovo advent se stalo postupně součástí i křesťanského jazyka, kde jeho smysl a význam představuje rovněž příchod – příchod Vykupitele, Zachránce.

Když se z různých sociologických výzkumů dovídáme, že značná část naší populace nesdílí křesťanský pohled na svět, mohli bychom soudit, že ani letos nebude u nás advent pro všechny dobou očekávání Kristova příchodu. Budiž. Každý má právo svobodně rozhodovat o svém životě a životě svých blízkých. Nicméně si myslím, že bychom se měli všichni učit čekání a trpělivosti. A doba adventní je pro toto učení vhodná.

Vždyť právě naše netrpělivost, naše neschopnost tiše a pokorně čekat, snášet různá příkoří, těžkosti, třeba i bolest, je zdrojem mnoha nemalých komplikací v našem životě,

v našich vztazích v rodině, k dětem, vztazích v práci, se sousedy atd.

A není to tatáž netrpělivost, která nás žene k nakupování mnohdy nepotřebných a nedůležitých věcí, často na dluh, který horko těžko splácíme a způsobujeme tím sobě i svým blízkým komplikace a těžkosti? A to je jen jeden náhodný příklad naší netrpělivosti, v době vánočního nakupování možná více aktuální. A není prapůvod dnešní krize, o které slyšíme dnes a denně ze všech sdělovacích prostředků, také v naší netrpělivosti?

Je-li trpělivost jednou z nejdůležitějších ctností, musí být netrpělivost nutně jedním z velkých zel. Učme se tedy trpělivosti a čekání, máme k tomu v adventní době nemálo příležitostí.

Ve čtvrtek 1. prosince proběhlo veřejné zasedání zastupitelstva obce. Kromě zastupitelů a pracovníků úřadu jsem byl jeho jediným účastníkem z řad veřejnosti a občanstva. Nechci zde rozebírat příčiny nezájmu veřejnosti o tato zasedání, sám jsem se s podobným problémem potýkal i ve své mnohaleté starostovské praxi, přičemž příčin tohoto stavu je jistě více, podstatný je průběh jednání a přijaté závěry. S nimi se můžete seznámit na jiném místě tohoto zpravodaje.

Byl jsem potěšen, že jsem byl svědkem korektního a věcného

jednání o vážných věcech, jež měly vždy jednoho společného jmenovatele a tím byl napjatý obecní rozpočet a nedostatek financí. Vnímám, že je v tomto směru situace vážná – propad daňových příjmů, splátky úvěrů apod. Zastupitelstvo pracuje s různými variantami řešení, činí nutné kroky k finanční stabilizaci rozpočtu, hledá různé možnosti dotací atd. Důležité a zajímavé bude jistě příští jednání zastupitelstva, na jehož programu bude právě schvalování rozpočtu na složitý rok 2012. A věřte, že obecní rozpočet se dotýká a dotkne každého z nás. Všestranný rozvoj Lužic napovídá, že rozhodování zastupitelů o těchto složitých věcech bylo v uplynulých letech uvážené, průběh posledního jednání zastupitelstva dává naději, že tomu bude podobně i tentokrát.

A koneckonců i to, že v obci nemůžeme a nebudeme mít vše okamžitě, že musíme umět slevit z našeho pohodlí a z vlastních představ, nás může učit oně trpělivosti a čekání.

S vědomím trpělivosti by měli o rozpočtu přemýšlet a rozhodovat i naši zastupitelé a politici všeobecně. Ono totiž i v politice, a správa obce, ať se nám to líbí nebo ne, je politikou, se trpělivost vyplácí.

Pokojný adventní čas spojený s trpělivým očekáváním přeje

Mgr. Tomáš Klásek

Co se skrývá za dveřmi sklepa školní jídelny?

Ráda bych se s Vámi podělila o zážitek, který jsem měla s dětmi, které chodí do školní družiny.

Každý den procházejí děti ze školní jídelny do družiny kolem zamčených dveří s názvem SKLEP a tato místnost byla pro ně doposud záhadným místem vzbuzujícím jejich zvědavost. Proto jsme se s vedoucí školní jídelny paní Soňou Zimkovou domluvily, že jim ukážeme, co se za sklepními dveřmi v depozitáři skrývá. Jsou tam uloženy některé věci z muzejních sbírek OÚ.

Byla jsem velmi mile překvapena zájmem a otázkami dětí, které postupně po skupinkách přicházely po schodech dolů. Ukázala jsem jim valchy na

praní, mohly si zatočit mlynkem na kávu, starým šlehačem ve skleněné nádobě. Zajímalo je malé závaží ke kuchyňským váhám, ptaly se na psací stroj, pres na víno: „Jé, to má náš děda, ale tááák veliký.“ nebo „To má naše babička.“ Zvedaly ruce a hlásily se: „Já jsem to viděla v pohádce.“ „To má naše teta.“ Vysvětlila jsem jim, na co je trdlice, která je velmi zajímavá. Největší úspěch ovšem sklídily těžké železné žehličky, o kterých kluci tvrdili, že by s nimi šlo i posilovat.

Už si ani nevzpomenu, na co všechno se děti ptaly, ale jejich zaujetí mě překvapilo a velmi potěšilo.

Opět jsem se ujistila, že práce, kterou kolem muzejních sbírek děláme, opravdu není

zbytečná, jak někteří škarohlídi tvrdí: „Na co staré krámy, na co muzeum.“

Chtěla bych poděkovat všem našim občanům, kteří nám věci do sbírek věnovali, fandí nám a rádi se přijdou podívat na výstavy na Starém Kvartýru, kde se snažíme nasbírané věci postupně ukázat. Je pravda, že některých věcí máme už hodně a nemůžeme další do depozitáře přijmout, protože nám chybí skladové prostory na jejich uložení. Je to škoda, protože každá věc je jiná a je dokumentem doby, kdy žili naši rodiče a prarodiče.

Je na naší generaci zachovat alespoň nějaké předměty, nástroje a věci, které byly dříve součástí života, aby je děti mohly vidět na vlastní oči a ne jen v počítači či v televizi.

Největší odměnou za naši práci a pěkné chvíle strávené s družinovými dětmi ale bylo, když jeden ze třetáků při odchodu vstrčil hlavu zpátky do dveří a řekl: „Páni, bylo to super.“

V letošním roce bylo ke 30. 11. 2011 zapsáno do sbírek 60 předmětů, takže k tomuto datu máme v depozitáři obce Lužice 1328 ks sbírkových předmětů.

*Alena Hájková
Muzejní a letopisecká
komise OÚ Lužice
Muzejní spolek Lužice*

Paní Hájková ukazuje dětem exponáty.

Foto: Jana Ličeníková

Hody, milé hody a Zdeněk...

povídka

Hody pro mě skončily středou ve 02:00 h ráno, kdy jsme se rozcházeli se Zdeňkem a muzika ještě hrála. Hodové dny byly poněkud uplakané s deštěm i chladem, ale úterý vyšlo pěkně. Mládež se bavila vystoupeními, převleky a my jen koukali a poslouchali lidové veselí.

U večerního hodového stolu pod zeleným seděl Zdeněk s pány pamětníky Hromkem, Kalužikem a Stibůrkem, jen tak sucho u piva. Byl jsem přivítán: „Ná, kde jsi? Sú hody a my nemáme co pít!“ Obratem jsem sedl na kolo a jel pro víno, poněvadž lužičtí vinaři měli svůj stánek zavřený.

Společnost u stolu byla zaujatá různými hodovými vystoupeními a transvestitě v lidovém podání měli hlavní slovo a vůbec se nebáli odhalení své pravé totožnosti. Pánové se bezvadně bavili naslouchaje moudrostem života, kterou předkládá naše mládež. Nikdo se ničím nechválí, nezávidí, jen si žije a nanejvýš plánuje na pár dní dopředu. Mají výdrž, hody zažili již mnohokrát a těší se ze společného setkání. Zdeněk přijíždí celkem pravidelně, jako krajánek z Austrálie ze Sydney, celý natěšený na lidi, hody, dechovku a jiné, využívající ubytovacích a pohostinských služeb v Lužicích.

Cesta pro víno netrvala dlouho a za chvíli jsem byl zpět, nesa tašku s vínem. Mezi stoly jsem uviděl paní poštmistrovou,

kteřá mně každý měsíc vydává důchod. Nebylo pro mě nic samozřejmějšího než ji obdarovat jednou lahví vína a pokračovat ke stolu za svými společníky. Právě se vracel ke stolu také Zdeněk a já mu říkám: „Viš co, já tě s někým seznámím.“ Zdeněk špatně chodí, a tak mu říkám, ať se narovná a nekulhá, že ho vedu za zajímavými spoluobčany. To už jsme se blížili ke stolu, kde seděly dámy, a Zdeněk se začal vykrucovat a znovu kulhat, že si tam se mnou nesedne. Dámy zkoprněly, když viděly potácející se postavy s cinkajícími lahvemi se zbytky vína, jak se hrnou k jejich stolu. Mnohé pohledy z místního bohatého osazenstva obce sledovaly, jak tato ekipa dopadne. Říkám mu, aby se nám to nepletlo, obě se jmenují Martina. Představování pana Jeřábka bylo přivítáno s ohromným ohlasem. Jeho dopisy z Austrálie chodí přes místní poštu a druhá Martina

bydlí se svým bratrem právě v sousedství, kde původně bydleli Jeřábekovi. K mému úžasu si padli málem kolem krku a hned si měli co říct.

Pan Zdeněk nebyl pro ně cizím, ale z povídání známou osobou. A tak plynula řeč, došlo také na zpívání a mírné košťování vína. Následně jsme se ještě zaposlouchali do různé muziky a pomalu se začali přesouvat ke kiosku na něco k jídlu a kávu s rumem. Při povídání u kávy se Zdeněk rozhodl, že nechá zahrát svému bratrovi, který přišel o život za druhé světové války, jeho oblíbenou písničku.

V hodovém přítmí se zaleskly oči, snad vzpomínkou na bratra nebo štěstím, že Australan je opět doma v místě, kde se narodil, vyrůstal, hodoval před mnoha lety, než jej vítr zavalil do daleké ciziny. Konstatovali jsme spolu, že se hody vydařily.

Jindřich Maršálek

paní Aloisie Víchová a Zdeněk Jeřábek

Foto: Jindřich Maršálek

Vánoce v kosmu

Ačkoliv pro většinu lidí jsou Vánoce svátky klidu a především rodinné pohody, někteří je bohužel nemohou trávit doma mezi svými blízkými. Spoustě lidí to neumožňuje jejich náročné zaměstnání, ať už máme na mysli lékaře, vojáky anebo kosmonauty, kteří stráví Vánoce na kosmické misi. Vůbec prvními astronauty, kteří oslavili svátky ve vesmíru, byli v prosinci 1968 Američané Frank Borman, James Lovell a William Anders a jejich mise byla vskutku historická, tvořili posádku lodi Apollo 8, což byla první loď s posádkou, která zamířila k Měsíci. Na jeho oběžné dráze strávili 24. a 25. prosince asi 24 hodin, během kterých Měsíc desetkrát obletěli. Na Štědrý večer 1968 poskytli lidem na Zemi úžasné záběry měsíčního povrchu v přímém přenosu, v jehož závěru odrecitovali úvodní verše bible o stvoření světa. Když následujícího dne otevřeli obaly s jídlem, našli vánoční dárek: pravé maso z krocana a tři miniaturní lahvičky brandy od svých manželů. Druhou posádkou, jež strávila vánoční svátky ve vesmíru, byli opět Američané Gerald Carr, William Pogue a Edward Gibson roku 1973 na palubě americké orbitální stanice Skylab. Tato trojice oslavila Vánoce sestavením stromku z prázdných plechovek od jídla.

Dnes již astronauté tráví Vánoce na oběžné dráze stále, posledních jedenáct let na

Podepsaná fotografie, kterou astronaut A. Kuipers věnoval autorovi článku 11. června 2010 v Berlíně. Foto: autor

palubě Mezinárodní kosmické stanice (ISS), stále obydlené od podzimu 2000. Posádka ISS každoročně slaví vánoční svátky hned dvakrát: nejdříve v „našem“ termínu a podruhé v lednu (ruské ortodoxní Vánoce). Vánoční tradici pro kosmonauty na ISS je volný čas, dárky od rodiny, přivezené poslední zásobovací lodí, možnost mluvit s rodinou na Zemi, malý vánoční stromek, který je součástí inventáře stanice, a speciální sváteční menu. Kosmonauti si mohou pochutnat na uzeném krocánovi, bramborové kaši a brusinkové omáčce a také je jim umožněno si vzít do osobního balíčku nějaké cukrovinky dle vlastního výběru. Samozřejmě v porovnání s tím, co znají ze Země, se může kosmická strava, ač tak bohatá, zdát kosmonautům chuťově mdlá.

Na ISS totiž není lednice ani trouba, jídlo musí mít dlouhou trvanlivost v pokojové teplotě a tím pádem je např. vysušené a ohřivatelné v malých ohřivačích. Čerstvých potravin kosmonauté mnoho nemají, pouze při misích zásobovacích lodí. Mají však alespoň malý chladicí nápoje. Alkohol je na palubě kosmické stanice zakázán, ale jak se říká, předpisy jsou od toho, aby se porušovaly. Americký astronaut Andrew Feustel při návštěvě v ČR řekl, že posádka kosmické stanice se na přípitky shromažďuje v ruském segmentu stanice, tam údajně konzumace alkoholu zakázána není. Osobně mi to připomíná úryvek z knihy Off the planet od amerického astronauta Jerryho Linengera, který jsem kdysi četl na internetu: když Linenger v 90. letech dlouhodobě pracoval na stanici Mir, vybaloval jednou nové skafandry, přivezené zásobovací lodí. Najednou nahmatal, že v rukávech jednoho ze skafandrů cosi je. Z jednoho rukávu vytáhl láhev vodky, druhý rukáv nabídl brandy. Když to Linenger nahlásil ruskému veliteli stanice, ten si láhev s radostí odnesl. V létě 2007 se dokonce objevily zprávy, že američtí piloti usedají do raketoplánů opilí, to je však samozřejmě hloupost, před startem jsou astronauti pod bedlivým dohledem.

Ještě se vraťme k výše zmíněným dárkům pro posádku

stanice ISS, které vozí poslední zásobovací loď. Letos se touto poslední předvánoční lodí stane loď Sojuz, která bude vypuštěna z Bajkonuru 21. prosince. Poveze tak trochu malý dárek i pro mě. Na její palubě budou sedět tři astronauté, kteří na stanici ISS stráví bezmála půl roku. Jedním z nich bude i nizozemský astronaut André Kuipers, se kterým jsem měl tu čest se osobně setkat a popřát mu mnoho štěstí při této misi. Naše setkání se uskutečnilo minulý rok v Berlíně. Doufám, že mise astronauta Kuiperse proběhne úspěšně, André ale poletí v ruském Sojuzu a ruští kosmonauti mají na štěstí osvědčený recept: během cesty na startovací rampu jejich autobus na chvíli zastaví, kosmonauti vystoupí a pomocí pravé zadní kola.

Vít Straka

Poděkování

Kroužek malých čtenářů děkuje tímto za sponzorské dary a dárky k Mikuláši: obci Lužice, manželům Sobotkovým (Restaurace Lužák), manželům Slatinským, Janě Mikulicové (Květinářství NAVONA), Zdeně Poláškové (Papírnictví), provozovně Večerka a Potraviny u pošty, Janu Peckovi, Petru Krejčířikovi a manželům Štětkovým.

Milka Vavrysová

Vážená redakce!

Srdečně Vás zdravím a ráda bych Vám napsala o mých zážitcích po přečtení podzimního Zpravodaje obce Lužice.

Chci Vám všem jen říct, že jsem po jeho přečtení byla dojatá a hrdá zároveň, hrdá proto, že jsem se tu narodila, že tady žiju a že sem do Lužic patřím.

Možná slovo - hrdá - je moc patetické, ale bylo to první slovo, které mě napadlo. Ne jen proto, že do zpravodaje dokážete dát všechno to pěkné, co se u nás děje, ale hlavně proto, že tam máte o čem psát, že máte co fotografovat a natáčet a že všichni, kteří se na lužickém dění podílejí, jsou lidé na svém místě a dělají svou práci s láskou a chutí. Toto všechno jsem si uvědomila po přečtení zpravodaje a nejen tohoto podzimního.

Tímto jsem chtěla vyjádřit své díky všem lidem s velkým „L“.

Alena Hájková

REKLAMA

Zdeňka Veselá-instruktorka fitness,

Osobně vedený trénink

zaměřený na individuální potřeby každého klienta
(např. odstranění bolesti zad, snížení tělesné hmotnosti, nárůst svalové hmoty a objemu, sestavení tréninkového plánu....)

Masérské služby

zaměřené na masáž sportovní, klasickou, rekondiční.
Masérna se nachází v příjemném prostředí fitness centra sportovní haly v Lužicích.

Objednávky a dotazy:

na tel: 739 656 420 • e-mail: veselazdenka@centrum.cz

Měšťanská 109, 695 01 Hodonín,
 anovcin@firmaplus.cz
 Tel.: 518 340 763, Fax: 518 321 031,
 www.firmaplus.cz
 Majitel a jednatel firmy: Josef Anovčín
 Tel.: 603 846 296

Jako firma zapsaná v Seznamu odborných dodavatelů
 nabízíme realizaci

ZATEPLOVÁNÍ RODINNÝCH A BYTOVÝCH DOMŮ

Provádíme poradenství vč. zpracování komplexních podkladů
 pro žádosti o dotace v rámci programu
Zelená úsporám

Kontaktní osoba:
 Ing. Marek Hason - 603 117 295
 e-mail: hason@firmaplus.cz

UNICREDIT BANK S DALŠÍ POBOČKOU V HODONÍNĚ

Ještě před koncem roku připravila UniCredit Bank otevření své pobočky v Hodoníně. Její nové obchodní místo můžete navštívit na adrese Dolní Valy 3. Nová pobočka v našem městě ukazuje, že banka chce stále více posilovat svou síť na českém trhu a že má co nabídnout. Při této příležitosti jsme vyzpovídali ředitele pobočky, ing. Jana Ševčíka.

Jaké služby nová pobočka UniCredit Bank nabízí klientům?

Klienti u nás najdou kompletní bankovní servis včetně nabídky nových produktů občanům, podnikatelům a menším firmám. K dispozici je inteligentní bankomat, který umožňuje vkládat bez poplatku prostředky na účet 24 hodin denně. Vklad se okamžitě připsá, což je možné ihned ověřit pomocí kontroly výpisu přímo na bankomatu.

Máte mezi produkty nějaké zajímavé novinky?

Od letošního dubna si u nás mohou klienti i neklanti banky, kteří řádně splácejí spotřebitelský úvěr, kontokorent nebo úvěr z kreditní karty, sloučit své úvěry do jednoho výhodného úvěru. Jsme moc rádi, že hned po několika měsících můžeme říci, že zájem klientů o tuto novinku je nad naše původní očekávání. Jenom pro zajímavost, naši bance v současnosti patří již druhé místo mezi bankami, které sloučení úvěrů nabízejí.

V čem je ukryt tento úspěch?

Pomocí naší novinky Splatkomat.cz jsme totiž na český trh přinesli netradiční a lidem velmi užitečné řešení. Klienti mají totiž možnost předem zjistit, kolik mohou ušetřit na měsíčních splátkách, nebo kolik mohou získat peněz navíc bez navýšení měsíčních splátek, a to kdykoli díky naší aplikaci, která je všem přístupná na internetu. Pokud se klient následně rozhodne pro některé z nabízených řešení a využije možnost odeslání požadavku přímo ze Splatkomat.cz, čeká ho připravený bankéř s hotovým řešením.

Jak takové jednání s bankou probíhá?

Během jedné návštěvy vyřídíme vše včetně úhrady případné sankce v konkurenční bance za předčasné splacení úvěru. Prostředky lze přitom použít na cokoliv až do 500 000 Kč. Do 250 000 Kč navíc není zapotřebí spolužadatele. Půjčku lze splatit předčasně bez poplatků a v případě potřeby až 5krát odložit splátku.

Je ještě něco, co umí Splatkomat?

Kromě sloučení spotřebitelských úvěrů, kontokorentů nebo úvěrů z kreditních karet do jednoho výhodnějšího

úvěru od UniCredit Bank mohou lidé nově od října požádat také o nový úvěr s možností čerpat kdykoli do konce roku 2011 se zahájením splácení až v příštím roce. V případě, že se klient rozhodne takto získaný, tedy schválený úvěr nečerpat, nabídka úvěru se k 31. prosinci 2011 ukončí, přičemž klient neplatí žádné poplatky, a to ani za schválení.

Ing. Jan Ševčík

Umíte ale nabídnout něco také těm, kteří především ocení cenově příjatelé osobní balíčky?

Pro klienty, kteří nechtějí platit měsíční paušál za nejužívanější bankovní služby a očekávají rychlé a jednoduché zpracování dokumentace včetně převedení konta z jiné banky, je naše další novinka, EXPRESNÍ Konto. Klienti mohou využít vedení konta zdarma a získají také novou EXPRES Kartu, která je na místě aktivována, aniž by si museli přijít ještě pro PIN kód.

V poslední době jste vnímáni jako banka, která mění pohled na hypoteční úvěry. Můžete to přiblížit více?

Před již více než rokem jsme uvedli velice zajímavou PŘEVRTATNOU Hypotéku na bydlení. Jejími výhodami jsou nižší splátka než u hypotéky s fixní úrokovou sazbou, neměnná odchylka v úrokové sazbě po celou dobu splácení a možnost mimořádné splátky až 4x ročně. Naše nabídka PŘEVRTATNÉ Hypotéky na bydlení s úrokovou sazbou 2,5 % p.a. je aktuálně stále nejnižší na trhu. Od června navíc platí tato skvělá sazba nově také na nerezidenční nemo-

ovitosti, tedy na koupi chaty, chalupy nebo nemovitosti určené k pronájmu.

Od října jsme ale také snížili úrokové sazby u hypotečních úvěrů s fixním úrokem. Klienti mohou nyní například získat úvěr u jednoleté, tříleté i pětileté fixace již od 3,29 % p.a.

V poslední době se hodně mluví o novinkách u přímého bankovníctví, ani tady jste nezaspali?

Také tady nezaostáváme, spíše naopak. Na podzim jsme pro klienty připravili naši „Banku v mobilu – Smart Banking“, díky které mají klienti nejen okamžitý přehled o svých účtech, debetních a kreditních kartách a kdykoliv mohou provádět tuzemské platby, ale mohou si velmi jednoduše najít nejbližší bankomat nebo zjistit aktuální kurzy zahraničních měn. Aplikace je podporována pro největší počet typů mobilních telefonů na českém trhu, aktuálně více než 1200 modelů chytrých telefonů.

Co nabídne UniCredit Bank podnikatelům a malým firmám v Hodoníně a okolí?

UniCredit Bank přináší především komplexní řešení – od vedení účtu, přes úvěry či hypotéku až po individuální poradenství, např. pro advokáty či lékaře. K otevření jsme připravili pro podnikatele speciální nabídku – možnost vedení podnikatelského konta zcela zdarma v případě současného založení osobního konta. Součástí nabídky je také individuálně nastavený limit provozního financování.

Co byste rád vzkázal našim čtenářům?

Rád bych pozval klienty z řad občanů a podnikatelů k návštěvě naší nové moderní pobočky, ve které se budou moci přesvědčit, že naší hlavní prioritou je osobní a profesionální přístup opravdu ke každému klientovi.

UniCredit Bank Expres
 Dolní Valy 3
 695 01 Hodonín
 tel.: 955 964 810

FIRMA MIRIAM FUČKOVÁ
VE SPOLUPRÁCI S OBCÍ LUŽICE NABÍZÍ KURZY PRO SENIORY:

Základy práce s počítačem.

Místo konání: Místní knihovna Lužice
Zahájení v první polovině ledna 2012.
Možnost práce s vlastním notebookem.

**Přihlásit se můžete na tel. 604 346 325
nebo v Místní knihovně v Lužicích.**

Cena jednoho měsíčního modulu je 380 Kč

www.kurzy.mirfa.cz

Jana Holomčíková

Dámské a pánské krejčovství

Výroba oděvních a bytových
doplňků

Opravy oděvů

+420 605 955 018

Kratiny 9, Lužice 69618

jana.holomcikova@seznam.cz

Zpravodaj Obecního úřadu Lužice vychází 4x ročně.

Řídí redakční rada: Mgr. Jana Ambrožová, Miroslava Ištvaníková, Mgr. Jana Ličeníková,
Miluška Kopřivová, Věra Kotásková, Jana Králová, Ing. Jaroslav Kreml, Mgr. Lenka Kučí
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Lelka Dolní Bojanovice

Povoleno OkÚ Hodonín, registrační číslo vydané Ministerstvem kultury ČR – MK ČR E 12422,
náklad 1150ks.

obec@luziceuhodonina.cz • www.luziceuhodonina.cz

Slavnostní koncert lužické pobočky ZUŠ

Návštěva prvního rady Francouzského velvyslanectví v Praze

S Mikulášem do Francie

Foto : Jana Králová, Antonín Batrla

Platinová svatba

Vítání občánků

Seděla jsem v okénečku, šila jsem

Foto: Jana Králová, Jitka Konvičková

Chcete finančně přispět na Lužický zpravodaj?
Zde je místo na Vaše logo či jméno.

Na vydání tohoto čísla přispěli:

